

EXISTĂ UN OM AICI CARE POATE APRINDE LUMINA

Să ne aplecăm capetele acum. Tatăl nostru Ceresc, noi Îți mulțumim în dimineața aceasta pentru bunătatea și mila Ta, pentru că ne-ai dat privilegiul să ne adunăm iarăși aici împreună, o zi în această parte a Eternității, să ne închinăm la Acel iubit, Domnul Isus Cristos. Noi Îți mulțumim pentru că El a venit pe pământ să-să ne răscumpere de la o-o viață de păcat, și să ne dea această mare moștenire care noi o avem prin neprihănirea Lui. Și așa cum noi, în dimineața aceasta, suntem aici ambasadorii Lui, să-să frângem această Pâine a Vieții la această adunare care așteaptă, fie ca Duhul Sfânt să inspire fiecare Cuvânt și să-l plaseze în inimile oamenilor, întocmai cum avem noi nevoie. Noi cerem aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Așezați-vă.

Eu cu certitudine consider aceasta, și un mare privilegiu, din nou în dimineața aceasta, să stau aici cu voi. Îmi pare rău că nu avem loc mai mult decât cum avem, să avem grijă de oameni. Tabernacolul nostru nu este chiar destul de mare. Și noi suntem foarte recunoscători să fim aici, prin aceste sărbători, de-de jos la casa noastră în... la Tucson. Și vremea a fost cumva aspră, dar noi am fost fericiți să fim aici și să avem adunarea.

Acum, eu vreau să anunț că diseară va fi un serviciu de vindecare diseară, sau o rugăciune pentru cei bolnavi. Și i-am spus lui Billy chiar acum. El a zis, "Bine, ce vei face tu?"

Am zis, "Bine, poate tu mai bine să împarți ceva cartonașe diseară, pe la șase treizeci, așa ca unde oamenii să nu..."

Și, vedeți, este așa de înghesuit aici, noi putem ști chiar cum să-i aducem, unul câte unul, așa să puteți fi chemați după numărul de pe cartonașul vostru, și așa ca să nu fie vreo înghesuială. Noi îi putem doar chema, unul câte unul, să-i lăsăm să meargă prin rând așa cum ne rugăm pentru ei.

⁴ Deci, voi, dacă sunteți bolnavi, sau îi aveți pe cei dragi bolnavi, și vreți să-i aduceți înăuntru, veniți pe la șase treizeci, cam așa ceva, ora șapte, și luați un cartonaș de rugăciune. El va fi la ușă, sau oricum le împarte el, așa cum veniți înăuntru.

Și, atunci, aceasta va fi probabil cam ultima oară eu să ajung să fiu înapoi, pentru o vreme, căci eu am un orar foarte greu acum. Jos, și încă în Statele Unite până în primăvara aceasta, târziu. Deci, noi, noi poate vom ajunge iarăși înapoi puțin mai târziu în vara aceasta.

Dacă Domnul voiește, mi-ar place să, dacă noi obținem-locul de aici dacă este aer condiționat. Eu urma să-l întreb pe Billy. Mie mi-ar place să vorbesc asupra acelor Șapte Trâmbițe, să avem un ser-... o adunare aici pentru cele Șapte Trâmbițe, dacă-dacă Domnul voiește. Căci, aceea, cele-cele Șapte Epoci ale Bisericii, și cele Șapte Peciți, iar acum cele Șapte Trâmbițe. Și aș putea lua ceva timp ca în iunie unde oamenii își au concediile lor, să le dăm timp așa ca ei să poată ajunge înăuntru.

Și eu sunt bucuros să-l văd pe Fratele Shepherd aici în dimineața aceasta, din spital. Eu am fost afară să-l văd zilele trecute. Și Soră Shepherd, eu nu am ajuns să te sun ieri. Visul acela care tu mi l-ai trimis a fost foarte, foarte bun. Tu ai văzut, așa cum a fost, pe Cristos într-un-pe un... în-în ceruri, pe acest cal alb, dar încă fiind legat, tu vezi. Dar, totuși, înainte să dispară, toată familia ta a ajuns să vadă aceasta. Că, talmăcirea visului, este că familia ta a văzut mișcarea Lui din aceste zile din urmă înainte să treacă din viață, ce era Acesta. Deci, aceasta-i, că era foarte spiritual, și o foarte bună binecuvântare pentru tine, familia ta. Acea familie a venit sus afară din ceva mare necaz, să vină până unde sunt ei astăzi.

Iar acum noi avem ceva, puțin pe partea tristă, dimineața aceasta. De când am întâlnit aici... Unul din scumpulii noștri prieteni, și-și care vin la acest tabernacol, familia Coats; care, noi toți îi iubim. Ei vin jos de la est, și, sau din Chicago, în jur. Și Sora Billie Habib, și-și sora ei, Armstrong, și toate fetele. Ei... eu cred că ei erau foști Nazarineni, și au venit la Domnul, și ei sunt foarte scumpi prieteni de-ai noștri.

Și Fratele și Sora Coats, tata și mama lor, au fost pe drum spre casă zilele trecute, de acolo din vest, și cineva a alunecat pe drum și-și a omorât-o pe Sora Coats, instantaneu. Și-și în timp ce ei m-au chemat acolo, în-în Tucson, și am auzit despre aceasta, eu am șezut chiar acolo atunci cu o cutie de bomboane care ea tocmai le-a făcut pentru mine, așezate pe-așezate pe masă. Și voi nu știți cum m-a făcut aceasta să mă simt. Dar eu-eu cred că, mulțumesc Domnului în dimineața aceasta, că ea nu a trebuit să sufere. Ea devenea în vârstă, și ea nu a trebuit să sufere. Și ea a mers Acasă să fie cu Dumnezeu.

Eu doar mă gândeam, și vorbeam cu cele două fete a ei, chiar acum, în cameră înăuntru acolo. Fratele Coats este aici în dimineața aceasta; el are ceva coaste rupte. Și eu l-am sunat la spital și unde era el spitalizat, acolo în Missouri, și coastele lui rupte și lucruri, dar el cu certitudine avea un curaj real, un Creștin real; știind că micuța lui regină nu este moartă, ea este vie pentru totdeauna, cu Cristos, și acolo va fi un timp de unire.

Iova zis, o dată, "O, ca Tu să mă ascunzi în mormânt, și să mă păstrezi în locul secret, până când va trece mânia Ta."

¹⁰ Ați observat vreodată că Dumnezeu, în natură, face același lucru? Ca seva care este în pomi aici sus, ținând frunzele; și înainte să vine timpul iernii, mânia care este vărsată pe pământ... Vedeți, la o vreme pământul nu a avut iarnă. Și în Mileniu acolo nu vor mai fi ierni, voi vedeți. Deci aceasta-i mânia asupra pământului. Atunci când aceea s-a întâmplat... Vedeți, înainte să vină mânia, Dumnezeu în mila Lui trimite seva aceea chiar jos în... sub pământ, în

rădăcina acelor pomi, și o ține acolo până a trecut mânia iernii, atunci o ridică iarăși sus înapoi, vedeți, în timpul primăverii.

"O, ca Tu să mă ascunzi în mormânt, și să mă păstrezi în locul secret, până trece mânia Ta." Aceea-i ce a făcut El pentru sora noastră. Aceea-i ce face El pentru toți Creștinii.

¹¹ Frate Coats, Dumnezeu să te binecuvânteze. Eu sunt așa de fericit să știu că, acea Pecete a lui Dumnezeu ține în ceasul de necaz. Eu știu prin ce trece el, pentru că am trecut prin aceasta cu ceva similar, cu ani în urmă. Dar eu sunt... Unul câte unul noi trebuie să traversăm peste acest mare râu; și, eu, și va fi timpul meu într-una din aceste zile; și timpul vostru în una din aceste zile. Dar cum a zis David, "Eu nu mă voi teme de rău; căci Tu ești cu mine. Nuiua Ta și toiagul Tău mă mângăie."

¹² Acum în comemorarea Sorei Coats, sora noastră scumpă care s-a dus la Dumnezeu. Eu... Ca o mică comemorare pentru ea, în dimineața aceasta, eu vreau adunarea să se ridice doar pentru un moment.

Să ne plecăm capetele și să ne gândim despre una care odată, cu câteva zile în urmă, a umblat în-în acest Tabernacol, înăuntru și afară printre noi, a dat mâinile cu noi, o Creștină drăgălașă, este acum în locul acela care Domnul m-a lăsat să-l văd nu cu mult în urmă, o femeie tânără din nou, așteptând după familia care va veni.

¹³ Tatăl nostru Ceresc, noi Îți mulțumim pentru amintirile despre Sora Coats. Ce soră prețioasă, scumpă! Iar acum vine timpul căci când noi ne trăim spațiul în viață, care ne-a fost sortit, noi trebuie să traversăm râul. Noi Îți mulțumim din cauză că ea nu a trebuit să sufere. Acolo trebuie că nu a fost nimic împotriva ei aici, pentru care ea să trebuie să sufere. Ea doar a mers drept în brațele lui Dumnezeu, doar într-un moment.

¹⁴ Soțul ei, copiii ei, sunt aici în dimineața aceasta, Doamne, chiar înapoi la postul lor de datorie. Cum Îți mulțumim noi pentru acea credință distinsă! "Credința părinților noștri încă trăiește, în loc de temniță, flacăra, și sabie." Noi Îți mulțumim pentru toate lucrurile acestea.

¹⁵ Odihnește sufletul ei prețios, Doamne. Ea era sora noastră. Mâhnire, picături de lacrimă cad în inima noastră, pentru absența ei, dar bucuria țâșnește sus din picăturile de lacrimă, lasă-ne să știm cu asigurare din Cuvântul Tău că ea trăiește înainte într-o viață nemuritoare care niciodată nu poate muri. Și acolo niciodată nu va fi un accident unde este ea acum, așteptând numai după aceia care vin după aceea să se unească cu ea.

¹⁶ Binecuvântează pe Fratele Coats, și binecuvântează pe fetele acelea și familia ei, Doamne, și pe cei dragi, și toți care o iubesc. Și într-o zi, Tată, noi nădăjduim să o întâlnim sus acolo în acea mare Viață de apoi, unde nu există boală, tristețe, sau moarte. Până la timpul acela, păstrează-ne pe toți sănătoși și bine, slujindu-Te, și așteptând după ziua aceea. În Numele lui Isus Cristos noi o cerem. Amin.

¹⁷ Fie ca marele Duh Sfânt care lucrează cu noi aici la tabernacol, în a descoperi Cuvântul Lui, fie ca El să-i odihnească sufletul ei distins în pace până când noi o întâlnim.

¹⁸ Acum este cald aici înăuntru în dimineața aceasta, pentru că sunt trupurile, voi știți, așa de mult fiind căldura trupului omenesc.

¹⁹ Acum, ne-ar place să facem anunțare acum. Uneori serviciile noastre aici, fiind lungi, de o-de o dimineață, motivul acestuia este... Este într-adevăr ne drept să ținem un serviciu așa de lung, deoarece, o oră, o oră și jumătate, sau uneori două ore. Dar ce eu fac, eu înregistrez înapoi aici, și banda aceasta merge prin toată lumea. Și aceea-i ce eu... ne adunăm înăuntru, așa de mult, de o dimineață, este-este din cauză că eu vin aici să fac aceste benzi. Aceea-i să... ? ... ele sunt... Vedeți, voi puteți vedea în cameră acolo, benzile care se-se fac acum, și ele se duc afară pretutindeni prin lume.

²⁰ Acum, curând, cu voia Domnului, aceasta ce vine, chiar îndată ce eu plec de aici... eu voi pleca, cu voia Domnului, mâine dimineață, cândva, înapoi la Arizona, deoarece eu am o adunare care vine. Și atunci ea este chiar tot drumul prin Sud. Și voi oamenii sudici de jos din Georgia, și Mississippi, și Texas, și Alabama, noi venim drept jos înăuntru acolo, până departe în Florida, imediat.

²¹ Mergând de aici la Phoenix, apoi la California, și drept înapoi la Dallas, și-și poate coborâm jos în San Antonio, mă gândesc că este, și înapoi acolo în Alabama, și Florida, și pe acolo. Deci noi o să vă vedem pe voi oamenilor jos acolo, cu voia Domnului, chiar curând.

²² Iar atunci voi continuați să vă rugați pentru noi, și noi o să vă înștiințăm când, dacă noi... Domnul pune pe inima noastră acum să ținem-câteva zile aici, această vară care vine.

²³ Eu am avut un grup de adunări programate. Și mulți din voi în New York știți când a venit viziunea, care a spus că adunările acelea în țara Scandinavă... Vă amintiți acelea programate înăuntru acolo? Și atunci, în timp ce eram în New York, a venit viziunea, că fiecare din adunările acelea se vor anula, pentru ceva motiv. Și îmi amintesc că v-am spus la unii din voi aici, când noi eram în New York. Aceea-i chiar exact ce s-a întâmplat, căci ei toți au vrut aceeași zi și nu au putut obține clădirea aceea.

Deci, atunci, aceea ar putea lăsa un loc mic acolo în iunie.

Aceasta putea să fie voia Domnului, eu mă gândeam, poate ca să vin înapoi pentru acele Trâmbețe chiar aici, înainte să fie prea târziu. Vedeți? Așa că noi știm că totul lucrează chiar bine. Așa că aceea era pe inima mea, așa că ar putea

să fie ce El vrea ca noi să facem.

²⁴ Acum eu văd că voi schimbați locurile unul cu altul, și-și afară în holuri, și așa mai departe. Noi dorim să fi avut doar loc să ședeți jos.

Iar acum când noi avem acele Trâmbițe, aceea-i... noi vrem să obținem gimnaziul de la liceu. Eu cred că acesta așează cinci mii cinci sute, și atunci noi am avea șansa, de asemenea, fiecare să aibă un loc, și să șadă jos și să asculte liniștit în timp ce noi-în timp ce noi predicăm.

²⁵ Sau, acestea, Trâmbițele, ele sunt foarte, foarte minunate. Eu m-am uitat la aceasta zilele trecute. Vedeți, la Pecetea a Șasea, toate Șapte Trâmbițe sună chiar acolo la acea Pecete a Șasea, vedeți, chiar înainte ca Pecetea a Șaptea să deschidă Venirea lui Cristos.

²⁶ Și, diseară, eu am un Mesaj foarte important care eu vreau să-l vorbesc chiar înainte de-de-de serviciul de vindecare. Și dacă sunteți aici, și o să stați peste, ei bine, noi vom încerca, dacă este posibil să începem doar un pic mai devreme, căci acolo va fi un rând de rugăciune. Eu nu voi predica prea îndelungat, dar există ceva ce am vrut să-i spun bisericii, de câțva timp, și cumva să vă țin la de-de-de-de... cum decurg lucrurile la timpul acesta, și doar unde stăm noi, și din câte știu mai bine prin Scriptură.

²⁷ Acum, eu vreau să deschideți în dimineața aceasta cu mine, dacă vreți să însemnați jos sau să țineți evidența despre de unde citim noi, Cartea lui Isaia. Și eu doresc să citesc din Isaia, al 42-lea capitol din Isaia.

²⁸ Noi suntem foarte fericiți dimineața aceasta, de asemenea, să-l avem pe Fratele Dauch așezat cu noi aici. În timp ce noi deschidem... Voi știți, ei s-au gândit că el nu o să trăiască, aici în Shreveport zilele trecute. Și el cu certitudine are credință. Da, domnule, el se cațără drept afară din aceasta; Domnul l-a binecuvântat... ? ... Vedeți, Fratele Dauch este în vârstă de nouăzeci și unu de ani, și a avut o criză cardiacă completă; și atac de inimă, pe deasupra. Și chiar doctorul a spus că ei nu au văzut să existe vreo cale ca el să trăiască. Fratele Dauch trăiește, și doctorul este mort. Vedeți? Vedeți, doar... Vedeți, Fratele Dauch șade aici.

²⁹ Și atunci, un-un om în vârstă de nouăzeci și unu de ani, cu criză cardiacă și atac de inimă. Și acolo, când eu m-am dus sus acolo, eu l-am văzut venind umblând în jos pe o stradă; eu l-am văzut în biserică. Și am mers și i-am spus, sub un cort de oxigen, "În Numele Domnului, eu dau mâna cu tine în... Eu te voi vedea din nou în biserică, și voi da mâna cu tine pe stradă."

Chiar serviciul următor, aici era el, șezând chiar înapoi aici în biserică. Și am mers acolo la Louisville, unde mâncăm noi la Blue Boar acolo, să mănânc, și chiar cum m-am dat jos din mașină, am pornit sus pe stradă, aici vine Fratele Dauch umblând în jos pe stradă. Acolo a fost, chiar perfect. Și cum Domnul l-a binecuvântat!

³⁰ Acum noi o să vorbim despre vindecare, diseară, și lucruri, și am câteva lucruri foarte remarcabile să vă spun pentru diseară.

³¹ Dar acum, așa ca eu să pot lua benzile acum, și atunci să ne pregătim să le pornim, eu vreau să încep să citesc din Isaia capitolul al 42-lea, și 1-ul și al 7-lea verset. Și Matei capitolul al 4-lea, începând, eu cred, 15 și al 16-lea verset.

³² Acum, în-în al 42-lea capitol din-din Isaia, noi o să citim.

Iată slujitorul meu, care Eu îl susțin; alesul meu, în care sufletul meu se desfătează; Eu mi-am pus duhul peste el: el va aduce judecată la Neamuri.

El nu va striga, sau să ridice glasul, sau să facă să fie auzit în stradă.

O trestie strivită el nu va rupe, și un in fumegător nu va stinge: el va aduce judecată la adevăr.

El nu va eșua nici nu va fi descurajat, până când el a... a așezat judecată pe pământ: și insulele vor aștepta după legile lui.

Așa vorbește... DOMNUL, el care a creat cerurile, și le-a întins afară; cel care a întins înainte pământul, și acela care vine afară din el; cel ce dă răsuflare la oamenii de pe el, și duhul la acei care umblă acolo:

Eu DOMNUL te-am chemat în neprihănire, și Eu te voi ținea de mână, și te voi păstra, și îți voi da ca un legământ al poporului, ca o lumină a Neamurilor;

Să deschizi ochii orbiți, să aduci afară pe robii din închisoare, și pe acei ce șed în întuneric afară din casa închisorii.

³³ Acum în Evanghelia lui Matei, al 4-lea capitol, eu doresc să citesc împlinirea acelei profeții dată prin Isaia. În al 4-lea capitol din Matei, eu-eu voi începe să citesc. Dacă-i posibil, hai să începem la al 12-lea verset în loc de al 15-lea.

Acum când Isus a auzit că Ioan a fost aruncat în închisoare, el s-a depărtat în Galilea;

... părăsind Nazaretul, el a venit și a locuit în Capernaum, care este pe coasta mării, în granițele lui Zabulon și Neftali:

Ca să poată să fie împlinit ceea ce s-a vorbit de Isaia profetul, zicând,

Iată, țara lui Zabulon, și țara lui Neftali, de pe lângă mare, dincolo de Jordan, Galilea Neamurilor;

Poporul... a șezut în întuneric a văzut mare lumină; și la acei care au șezut în regiunile umbrelor morții lumina este răsărită.

Și de la timpul acela Isus a început să propovăduiască, și să spună, Pocăiți-vă: căci împărăția cerului este aproape.

³⁴ Fie ca Domnul să adauge binecuvântările Sale la citirea Cuvântului Lui! Și acum, text mic ciudat care l-am auzit pe cineva vorbind, a spus aceasta, dar eu vreau să iau aceasta ca un text: *Există Un Om Aici Care Poate Aprinde Lumina*. Iar acum noi o să vorbim asupra subiectului de lumină .

³⁵ Acesta urmează cele trei subiecte despre care noi tocmai am vorbit.

Unul din ele, la Tucson, sau la Phoenix, că de ce a venit Isus pe calea Bethlehemului. Că, El trebuie să fie, deoarece El este Bethlehem. Bethlehem! *B-e-t-h* este "casă"; *e-l*, "Dumnezeu"; *e-h-e-m* este "pâine," pâine. "Pâinea Casei lui Dumnezeu." Și fiecare Creștin care este născut în Cristos este născut în Bethlehem, casa de pâine a lui Dumnezeu.

³⁶ Atunci, înăuntru acolo, o tipizare a lui David, care era un fugitiv la timpul excomunicării lui de la poporul lui. El a fost alungat afară. Și Bethlehemul era asediat, și Filistenii erau cazarma și în jurul Bethlehemului. Și David, un fugitiv, un model al bisericii de azi, a lui Cristos. Vedeți, Cristos este un fugitiv la Propria Lui biserică astăzi. Ei trebuie. Un fugitiv este ceva care este refuzat, deși el era uns să fie rege; dar profetul l-a uns.

³⁷ Și în decursul acestui timp, fiind un-un fugitiv de la poporul lui, el a ales mulți Neiuidei distinși. Unul din ei a ucis opt sute de oameni, într-o zi, cu o suliță, sau sabie. Iar altul a sărit într-o groapă și a ucis un leu, într-o zi cu ninsoare. Și-și ei adunau linte, care este fasole sau mazăre, sau ceva, și-și toți dintre ei au fugit, și el a stat și a ucis oameni până când i-a obosit brațul. Ei de asemenea i-au ucis pe frații aceia uriași a-i lui Goliat.

Bărbați distinși, țineau la David, deoarece ei au știut că el venea la putere. Ei știau, nu conta ce spunea cineva. Dumnezeu avea ungera pe David, și ei au știut-o. Ei erau Neamuri. Nu a contat cât de mult l-au alungat ei afară, eu au știut totuși că el venea la putere. Și într-o zi acolo...

³⁸ Ce model este acesta astăzi, a lui-lui Cristos, un fugitiv! Voi ziceți, "Cristos, un fugitiv?" Conform cu Biblia, ca noi... Dumnezeu ne-a trecut distins prin acele Șapte Epoci ale Bisericii. Această biserică Laodiceană, Cristos era un fugitiv afară din biserică Lui, respins, încercând să intre iarăși înapoi. Vedeți? El este un fugitiv, la propria Lui biserică. Și motivul că El este un fugitiv, este deoarece El este Cuvântul, și ei nu vor să lase Cuvântul înăuntru. Ei au acceptat crezuri, în schimb.

³⁹ Și noi aflăm, atunci, că în această luptă mare, acei bărbați distinși în jurul-jurul lui David, Neamuri.

⁴⁰ Dacă voi observați cum a fost Bethlehemul format. Nu vreau să ajung la subiectul acela, dar cum Bethlehem... De fapt, Rahab, curva, fiul ei era acela care a fondat Bethlehemul. Acesta era un centru de grâu, și multă apă bună acolo. Și el a fondat mica cetate. Și aceasta era cea mai mică din toate cetățile, căci profetul a spus, "Afară... Bethlehemul din Iudeea, nu ești tu cea mai neînsemnată printre toți prinții cetăților din Ierusalim... sau Iudeea? Dar din tine va ieși Guvernatorul care va stăpâni poporul Meu." Afară din acea micuță.

⁴¹ David, când el a fost selectat sus acolo. Cei mari, frați buni, când a mers sus profetul Samuel, să ungă, ei toți stăteau acolo. Mari, bărbați distinși, se păreau ca să fie, arătau, regi cu arătare bună. Dar tocmai cel respins era acela, David, care a avut uleiul turnat peste el. Cetatea respinsă era aceea care Cristos...

Cei respinși sunt cei pe care-i culege Cristos, vedeți, aceia care sunt respinși.

⁴² Apoi noi aflăm, după el a venit Obed. Și după el a venit Boaz. Și acolo a venit un alt Neiuideu înăuntru, care el a intrat prin Rut. Și afară de acolo a venit Jese. Și din Jese a venit David. Și un grajd mic pe marginea dealului acolo afară l-a adus pe Regele regilor, Isus Cristos, Fiul lui David, Fiul lui spiritual.

⁴³ Acum deci, el era, David însuși fiind născut în această cetate, el a trebuit să vină la acest loc mic. Și acesta a fost numit Bethlehem, care înseamnă, "casa pâinii lui Dumnezeu." Și El este Casa Pâinii lui Dumnezeu.

⁴⁴ David, culcat acolo pe deal în ziua aceea, și el s-a uitat în jos și i-a văzut pe Filistenii cazarmați în jur în felul acela, trebuie că i-a fost cald și sete. El a zis, "O, dacă aș putea măcar să am să beau de la fântâna aceea, încă o dată!" Păi, cel mai mic din gândurile lui era o poruncă la a-i lui, acei care l-au iubit.

⁴⁵ Așa este și astăzi, cel mai mic din gândurile lui Isus, sau cum e cu Cuvântul Lui, ar trebui să fie o poruncă pentru noi Neamurile care Îl iubim. Căci noi știm că El vine la Putere, nu contează cât de mult este El respins. Cerurile și pământul vor trece, dar El încă va domni tot la fel când toate cerurile și pământul sunt duse. Și noi știm că El vine în putere, căci nimic nu va opri de la a se întâmpla. [Fratele Branham își mângâie Biblia – Ed.] Acesta este Cristos, descoperirea despre El, și aceasta o să se întâmple întocmai în felul cum spune Cuvântul că este, căci El este Cuvântul. Și cea mai mică dintre poruncile Lui acolo, nu contează cât de mică este, dacă este "să fiți rebotezați," sau orice este aceasta, noi o vom face, oricum. Aceasta-i porunca Lui.

⁴⁶ Și cel mai neînsemnat din gândul lui David era o poruncă pentru acei Neiuidei, căci, ei, un model al Bisericii Neamurilor de azi. Bărbați distinși! Vedeți, acei bărbați care au stat lângă David erau Neamuri, dar, bărbați distinși. Ei erau neînfricați. Ei nici măcar nu au știut ce era frica.

⁴⁷ Un om a luat o sabie și a ucis opt sute de oameni, și aceia toți în jurul lui. Ce om era acela! Unul din ei, un...

Un alt om. Acolo era un războinic Egiptean a alergat sus, cu o suliță lungă. El avea numai un băț în mâna lui. El a luat bățul și i-a lovit sulița din mână; a luat sulița și l-a omorât, însuși. Vedeți?

⁴⁸ Unul din uriașii aceia avea degete de paisprezece țoli, cam așa. Acum, paisprezece țoli, degetul vostru este tot așa

de lung ca mâna voastră, închisă; deschideți aceea, care ar fi o mână de douăzeci și opt de țoli. Și cu o suliță! Și a sărit chiar înăuntru acolo și l-a omorât. Vedeți? De ce? El era un bărbat distins, un Neiuideu uitându-se asupra unuia uns care el știa că va veni în putere.

⁴⁹ Ați observat voi, ei să fie așa de distinși pentru David? Când David în sfârșit a venit la putere, el i-a făcut cârmuitori peste cetăți. Nu a promis Isus același lucru? Același lucru, să-i facă cârmuitori.

⁵⁰ Atunci, înăuntru acolo, când dorința lui David era să aibă o băutură proaspătă. El probabil avea ceva apă veche, caldă stătută acolo sus, ce o bea el. Dar el s-a întâmplat să gândească despre apa aceea proaspătă jos acolo la Bethlehem, casa pâinii lui Dumnezeu. Și el a zis, "dacă aş avea numai o băutură din fântâna aceea!" Și bărbații aceia și-au scos sabia și au luptat cincisprezece mile de Filistenii, nu pentru că el le-a cerut, ci pentru că ei au știut că el a vrut-o. Și ei i-au tăiat pe Filistenii aceia, tot drumul până la fântână. În timp ce doi din ei s-au luptat, celălalt a luat o-găleata lui de apă; și și-au luptat calea lor înapoi, toată calea înapoi, și i-a înmânat-o lui David. Vorbim despre distinși!

⁵¹ David, acel om evlavios, a zis, "Să păzească Dumnezeu ca eu să o beau de la acești prieteni care și-au pus viața în primejdie." Și el a făcut o jertfă de apă; a turnat-o afară pe pământ, pentru Domnul. "O dau Domnului. El este Acela vrednic de aceea, nu eu." Ei au pus...

⁵² Tocmai modelul lui Cristos Însuși, cu Propria Lui Viață Eternă în El; Stânca lovită, și-a turnat Viața Lui pe pământ, ca o jertfă de păcat pentru noi, ca acest Cuvânt să poată trăi.

⁵³ O, Neamurilor, așa cum am spus, cine va trage sabia aceea cu mine? El vrea o băutură proaspătă, dimineața aceasta, nu aceste crezuri stătute vechi de biserică și lucruri cu care ne prostim în jur. El vrea credință veritabilă în Cuvântul Lui, care va crede fiecare Cuvânt din Aceasta. Să mergem la fântână și să aducem înapoi o băutură, o îmbărbătare; o închinare pe care este clădită: nu crezuri și denominațiuni. Ci o închinare în Duh veritabilă, cu Cristos printre noi, trăind Viața Lui în felul cum El vrea, printre noi, care-care nu-i cu crezuri și lucruri diferite. Haideți doar să-l avem pe El așa.

⁵⁴ Acum, următorul era cum a lucrat Dumnezeu cu poporul printr-un vis, în zilele lui Iosif. Ați observat voi? Un vis este secundar. Aceasta-i o cale secundară a lui Dumnezeu de a lucra. Unii oameni pot avea visuri, ce nu înseamnă nimic. Tu poți mânca prea mult și să ai coșmare. Și visul este o cale secundară. Înțelegeți? Dar de ce ar ocroti Dumnezeu pe Propriul Său Fiu prin o cale secundară? El i-a apărut la Iosif. Ocrotirea Propriului Său Copil, El a trimis-o într-o cale secundară. V-ați gândit vreodată la aceasta? Căci, acolo nu era profet în țară. El a trebuit să lucreze prin vise. Și acesta nu a fost un vis care a trebuit să fie tălmăcit. Îngerul Domnului a spus, „Iosif, nu-ți fie teamă să iei la tine pe Maria nevasta ta, căci acela care este zămislit în ea este de la Duhul Sfânt."

⁵⁵ A fost un lucru neobișnuit ca aceea să se întâmple. Iosif fiind un om drept, el... Aceasta era neobișnuit. Dumnezeu este neobișnuit. Și neobișnuitul este greu de înțeles. De aceea este așa de greu să înțelegi Adevărul astăzi; El este așa de neobișnuit. O femeie să aibă un copil fără ca să cunoască un bărbat, aceea era foarte neobișnuit.

Dar dacă tu ești cinstit și sincer, Dumnezeu încă poate să-ți apară într-un vis. Aceasta merge să arate că orice ai tu, fie că este mintea ta, fie că poți fluiera, cânta, mărturisi, sau orice poți face, dacă întreaga ta ființă este predată lui Dumnezeu, Dumnezeu o poate folosi dacă tu Îl lași doar să o facă.

⁵⁶ Atunci, seara următoare aici sus, Fratele Neville a predicat asupra subiectului despre "scăpare," cum a-scăpat omul. Și am gândit că a fost cumva remarcabil.

Și dimineața aceasta Duhul Sfânt se pare să vrea să mă ocupe asupra subiectului despre lumină, tocmai următorul. Să merg drept înainte, la început, cum viața lui Cristos a început la iesle, noi umblăm drept înapoi prin aceasta din nou în textul nostru. Și el nu a știut-o; eu nu am știut-o; și iată-l aici chiar la același lucru. Vedeți, chiar la fix, următorul lucru este unde El intră în slujba Lui. Și diseară noi avem ceva care se va îmbina chiar cu aceea, să mergem drept înainte, diseară, cu voia Domnului.

⁵⁷ Acum, mare Lumină! "Neamurile care au zăcut în regiunile umbrelor morții, mare Lumină a răsărit sus printre ei. În Zabulon, și Neftali, în... pe calea Galileii Neamurilor, mare Lumină, ei au văzut a mare Lumină."

⁵⁸ Acum lumină, prima dată lumina, noi o aflăm în Biblie, se găsește în Geneza 1:3. Ea a fost, Cuvântul vorbit al lui Dumnezeu a făcut lumina. Dumnezeu a spus, "Să fie lumină," Geneza 1:3, și acolo era lumină.

⁵⁹ Acum țineți minte, atunci, lumina vine prin Cuvântul vorbit al lui Dumnezeu. Și lumina este adevărul, sau subiectul care El a vorbit, e lumină. Când lumina zboară, arată aceea. Dumnezeu a spus, "Acolo să fie lumină." Acolo nu era lumină, și El a spus, "Să fie lumină," și a fost lumină. Acea-i o dovadă. Lumina este o adevărare a Cuvântului Său vorbit. Același lucru astăzi, o adevărare a Cuvântului Său vorbit.

⁶⁰ Acum când voi vedeți Cuvântul Lui să fie adevărat, sau, cu alte cuvinte, făcut cunoscut, dovedit, aceea e o-Lumina Cuvântului Său vorbit. Și, fără lumină, nimic nu poate trăi fără lumină. Nu există nici o viață pe pământ astăzi decât că trebuie vină prin-lumina soarelui, în o viață botanică, și așa mai departe. Și nu există Viață Eternă în afara Fiului lui Dumnezeu. Înțelegeți? El este Lumina.

⁶¹ Acum noi aflăm, eu cred, așa cum studiem acum, și această lumină... "Pământul era fără formă."

⁶² Acum, unii oameni argumentează astăzi în școlile noastre, și așa mai departe, despre lume că este în vârstă de așa multe milioane de ani, și încearcă să condamne Biblia și să spună că Ea este greșită. Ei doar niciodată nu citesc Biblia.

Asta-i tot. Deoarece, Biblia nu ne spune cât de veche este lumea. Biblia a spus, "La început Dumnezeu a creat cerurile și pământul." Punct! Când, cum, aceea-i, că noi nu o știm. Acum, aceea-i prima. Și, acela-i un punct, acela-i sfârșitul acelei propoziții.

⁶³ "La început Dumnezeu a creat cerurile și pământul." Aceasta ar fi putut să fie o sută de milioane, sau miliard, sau orice a fost. Și cum a făcut-o El, aceea-i treaba Lui să știe, înțelegeți, nu a mea.

Dar lumea, ei bine, "Pământul era fără formă, și pustiu; și apa era pe-pe pământ. Și Dumnezeu," a zis, "s-a mișcat asupra apei." Și a spus, "Să fie lumină."

⁶⁴ Acum, eu cred că soarele, și așa mai departe, era deja în existență, eu cred, luna. Așa cum merge înainte, Geneza 3, să o explice... Dar eu cred, ce era aici, că lumea, noi urma să o folosim, și de aceea... Și acesta s-a mutat înăuntru; acolo era ceață și burniță peste tot pământul, făcându-l întunecat. Și Dumnezeu a spus, "Să fie lumină," și întunericul s-a șters, și acolo era un cer fără nori.

⁶⁵ Și eu cred că acela-i felul lui Dumnezeu de a face lucrurile. El... în Biblie, următorul verset zice, al 4-lea verset zice, "Și El a separat lumina de întuneric. Și lumina El a numit-o 'zi,' și întunericul El l-a numit 'noapte.'" Și Cuvântul lui Dumnezeu întotdeauna desparte Lumina de întuneric. Înțelegeți? Cuvântul este cel ce face separarea, vedeți, Lumina de întuneric.

⁶⁶ Dumnezeu întotdeauna face același lucru, când El este gata să folosească orice. Cum El a fost gata să folosească această stea veche, sau orice a fost, această lume, El a trebuit să despartă lumina de întuneric. Când El se pregătește să plece, să folosească un-un grup de oameni, El trebuie să despartă Lumina de întuneric. Când El se pregătește să folosească o persoană, El desparte Lumina de întuneric. Înțelegeți?

⁶⁷ Lumina vine prin Dumnezeu. Și... Țineți minte, lumina vine prin Cuvântul Lui vorbit. Cuvântul lui Dumnezeu a zis, "Să fie lumină," când nu a existat lumină, și El a trimis lumina să despartă întunericul de lumină.

⁶⁸ Acest Cuvânt de poruncă a înseninat cerul așa ca soarele să poată străluci înăuntru. Și Cuvântul Lui astăzi este ce clarifică înapoi toate din atmosferele de necredință.

⁶⁹ Eu am vorbit, am avut-avut, mă gândesc, unsprezece interviuri chiar înainte să ajung la amvon în dimineața aceasta, înăuntru acolo. Așa rău...

⁷⁰ Zilele trecute un mic prieten de-al meu, Jim Poale, băiețelul lui, ei au crezut că a avut un atac de inimă, l-au dus repede la spital. A fost o stare astmatică, l-a aruncat pe micuțul ins... El nu putea. Inimioara lui săltând, și răsuflând, și-și el țipa și nu-și putea lua respirația, și micuțul ins arăta parcă trăgea să moară, când l-au dus acolo. Și eu mă pregăteam să merg la spital; ei l-au adus aici. Și i-am apucat mâna lui mică; am spus, "Ce a făcut aceasta, pojarul l-a lovit pe copil. Și, pojarul, febra l-a lovit pe micuțul ins. Voi să-l urmăriți. În două zile eu vreau să-l văd din nou. El va fi plin de pojar." Și iată-l aici plin de pojar, voi vedeți. Vedeți?

⁷¹ Acum, ce? Dumnezeu desparte întunericul de lumină, sau lumina de întuneric. Și El desparte moartea de la Viață, și El o face prin Cuvântul Lui. Cuvântul Lui este ce întotdeauna aduce aceasta înainte.

⁷² Acum, lumină! Păi, acum, sămânța era deja pe pământ. Eu cred că Dumnezeu a plantat sămânța. Și tot atât timp cât soarele a putut să ajungă la acea sămânță, ea a început să crească. Și acela-i motivul că a durat numai zile să rodească aceste lucruri, deoarece sămânța era deja în pământ. Tot ce a avut nevoie era lumina.

⁷³ Și acela-i felul cum are Dumnezeu astăzi. Sămânța Lui este deja aici, Cuvântul Lui. Singurul lucru ce El are nevoie este Lumină pe EL. Și El este Lumina, căci El este Cuvântul. Cuvântul și Lumina este același lucru. Viața înăuntru acolo e Lumina Cuvântului, vedeți, e Viața. Germenul de viață zace înlăuntru bobului, și bobul... viața este ceea ce izbucnește afară și rodește viața din bob. Acela-i felul în care Cristos, în Cuvânt, face Cuvântul să facă ce trebuie El să facă. Întocmai ca viața în bobul de grâu, sau orice este acesta; aceasta îl face pe grâu să facă ceea ce trebuie să facă, pentru că aceasta este viața care este în el. Toată viața!

⁷⁴ Deci, Viață este numai prin Cuvântul lui Dumnezeu manifestat. Viață vine numai prin Cuvântul lui Dumnezeu manifestat. Atât timp cât acesta este numai în Carte, ca aceasta, acesta încă poate să fie chestionat. Dar când este manifestat, atunci voi vedeți produsul de care El a vorbit, fiind manifestat, atunci aceea este Lumină pe-pe Cuvânt. Înțelegeți? Aceea-i ce aduce... Cuvântul a spus așa, și, atunci, când aceasta vine la împlinire, aceea este Viață în Lumină, Lumina aducând Viață. Lumina aduce Viață.

⁷⁵ Plantezi grâul aici afară, el va... și pune-l în pivniță, acoperă-l peste tot, și el-el niciodată nu va rodi nimic, pentru că el nu poate. Nu există lumină acolo. Dar îndată ce lumina îl atinge, atunci el va produce viață dacă este o sămânță germinizată.

Acela-i același lucru ce e în Cuvânt, Vedeți, Cuvântul lui Dumnezeu, și când Lumina Îl atinge, aceasta Îl aduce... Lumina Îl lovește, aceasta aduce Cuvântul iarăși la viață. Fiecare epocă a fost întotdeauna așa. O, cum apreciem noi aceste lucruri mari, cum că Cuvântul fiind adevărat este Lumina Cuvântului vorbit. Înțelegeți?

Dumnezeu a zis, "Să fie lumină."

⁷⁶ Acum, ce dacă El ar fi spus-o doar și nu a venit lumină? Atunci noi nu știm dacă aceasta-i adevărat sau nu. Noi nu știm dacă El este în ordine. Noi nu știm dacă El e Dumnezeu sau nu, pentru că El doar a spus, "Acolo să fie," și acolo

nu a fost. Înțelegeți?

Deci atunci când Dumnezeu vorbește și noi vedem că aceasta este, atunci aceea e Lumina care strălucește înainte, Adevărul Cuvântului. Înțelegeți? Acolo e Lumină și Viață.

⁷⁷ Toată viața naturală vine prin Cuvântul Lui vorbit. Și soarele este Cuvântul Lui vorbit. El a spus că El a creat o lumină mare în ceruri, pentru ziua, și o lumină mai mică pentru noapte. Înțelegeți? Și toată viața naturală trebuie să vină prin Cuvântul vorbit al lui Dumnezeu. O floare nu poate crește fără ca lumina Cuvântului vorbit al lui Dumnezeu să strălucească asupra ei, căci soarele este, s-o-a-r-e-l-e, Cuvântul vorbit al lui Dumnezeu, când El a spus, "Să fie lumină." Înțelegeți? Ea este viața vorbită a lui Dumnezeu. Și nu contează cât de mult oamenii încearcă să-să spună *aceasta, aceea, sau cealaltă*, ea totuși rămâne aceeași. Voi trebuie să aveți acel soare, deci viața, naturală, poate veni numai prin Cuvântul vorbit al lui Dumnezeu.

⁷⁸ Și Viața spirituală, Viața Eternă, poate numai să vină prin Cuvântul de Viață vorbit al lui Dumnezeu. Viața a fost F-i-u-1 de data aceasta. În El este Lumină, și în El nu e întuneric; și Ele Lumina vorbită a lui Dumnezeu. Este asta așa? [Adunarea zice, "Amin." – Ed.] Cuvântul vorbit al lui Dumnezeu, căci, "La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu." Și El e în veci Dumnezeu. Înțelegeți?

Șie nevoie de Lumina lui Dumnezeu să lovească Cuvântul, să-L facă viu. *Aici* e ce El a vorbit [Fratele Branham își mângâie Biblia – Ed.], acum să strălucească Lumina! Amin! Să strălucească Lumina, și Lumina va aduce fiecare Cuvânt la poziția Lui potrivită, la vremea lui, Amin! O! Voi vedeți, când vine timpul!

⁷⁹ Uneori bobul acela zace în pământ, adormit, prin tot timpul iernii, ca sămânță, grâu de iarnă semănat în pământ. Dar când soarele devine chiar potrivit, o, acesta trebuie să trăiască. Înțelegeți? Și el nu poate trăi fără soare.

Și Dumnezeu a făcut promisiuni pentru fiecare epocă și fiecare zi. Și când Lumina devine potrivită, și strălucește peste aceea, va produce exact ce Cuvântul a spus, pentru că El e Lumina și Viața.

⁸⁰ Cuvântul lui Dumnezeu vine numai prin Biblie. Biblia lui Dumnezeu este-forma tipărită a Fiului lui Dumnezeu, pentru că Biblia a spus că Ea e descoperirea lui Isus Cristos. Acesta-i Dumnezeu descoperindu-Se prin Cristos, și Cristos e Cuvântul. Și e nevoie de Lumina lui Dumnezeu să strălucească asupra celui Cuvânt, să-L adeverească, să dovedească că Dumnezeu încă vorbește Viață, Viață Eternă. El vorbește lumină naturală, aduce viața. Viața vine numai prin Lumină, Cuvântul făcut manifestat, sau făcut trup. Când toate promisiunile devin, în Biblie, devin manifestate, e când Isus Cristos, Cuvântul, s-a făcut trup printre noi. Dumnezeu întotdeauna lucrează prin om. Omul e subiectul lui Dumnezeu.

⁸¹ Acum, dacă devine puțin cald înăuntru aici pentru voi, voi puteți trage ferestrele jos, sau orice doriți, să dați cuptorul mai jos. Poate îngrijitorul ar da cuptorul mai jos puțin. Eu văd că la mulți le e cald. Și este cald să stai aici, de asemenea, deci-deci rețineți asta. Eu sunt bucuros că e cald în loc de frig, căci îmi-îmi place cald. Eu... căldura întotdeauna aduce lumină, viață, e nevoie de foc.

⁸² Observați acum, "făcut trup." Când Cuvântul devine trup, El devine manifestat. Cum, luați Cuvântul și să-L puneți în poziția potrivită și felul potrivit de pământ, El va rodi. Sămânța va rodi soiul ei. Și Cuvântul, adus în felul potrivit de inimă, el Se va manifesta. El va rodi lumina. Ea va izbucni asupra ei. În regulă.

⁸³ Nimic natural, nimic natural sau spiritual, nu poate trăi fără Lumina lui Dumnezeu. Viața poate veni atunci numai prin Lumină. Nimic natural sau nimic spiritual nu poate trăi fără Lumina lui Dumnezeu. Gândiți-vă la asta. În regulă. Dar când El ne trimite Lumina, vedeți, și face toate aceste lucruri, și atunci noi Îl respingem; acum aceea-i partea jalnică, este când Lumina este respinsă când e trimisă la noi.

⁸⁴ Acum vă puteți imagina vreun om astăzi să spună, "Eu doar refuz să spun că există un astfel de lucru ca un soare. Eu nu cred că există un soare"? Și el fuge jos în pivniță, și-și închide toate ușile, și se așează înapoi în întuneric, și a spus, "Nu există un astfel de lucru ca soare. Nu există un astfel de lucru ca lumină." Voi ați ști, imediat, că acolo era ceva rău mintal cu persoana aceea. Înțelegeți? Acolo-i ceva rău, când el aleargă înapoi în o pivniță întunecată și refuză să accepte beneficiul de lumină dată de Dumnezeu. Acolo-i ceva rău cu el. El nu vrea razele lui calde. El nu vrea substanța lui dătătoare de sănătate. El nu vrea lumina lui, în care să umble. El mai degrabă șade în întuneric. Aceasta arată, mintal, ceva rău, natural, cu omul.

⁸⁵ Și eu spun aceasta cu toată dragostea și respectul. Așa e acolo ceva rău spiritual cu omul care va alergera înapoi în denominațiunile lui de crez și refuză să vadă Lumina Bibliei când ea strălucește chiar înaintea lui. Acolo-i ceva rău cu el. Vedeți, merge înapoi în crezurile și formele lui și închide ușa și zice, "Nu există un astfel de lucru ca Acela. Zilele minunilor au trecut. Nu există un astfel de lucru ca vindecare Divină; acolo nu-i nimic de lucrurile acestea. Aceea era pentru un apostol." Omul e trăznit spiritual. Înțelegeți? Acolo-i ceva rău cu el. El-el-el a tras jos perdelele și a refuzat pe Duhul Sfânt care poate veni asupra lui. Dacă el poate...

"Dacă voi rămâneți în Mine, și Cuvintele Mele în voi, atunci, Lumina strălucește asupra acestui Cuvânt, cereți ce vreți voi." Vedeți? Vedeți?

⁸⁶ Acolo-i ceva greșit, ca el să respingă sursele date de Dumnezeu prin care Dumnezeu ni le-a dat să trăim, Cuvântul Lui. "Cel drept va trăi prin credință."

"Și omul nu va trăi numai cu pâine, ci prin fiecare Cuvânt," nu parte din Cuvânt, "fiecare Cuvânt care iese din gura

lui Dumnezeu." Și când un om doar refuză Acea, acolo-i ceva greșit cu persoana aceea; ceva rău cu experiența lui, că el pretinde a iubi pe Dumnezeu iar apoi refuză pe Dumnezeu. Există ceva ce a mers greșit cu persoana aceea. Noi știm asta, fără o umbră de îndoială. El Îl respinge, aleargă în locuința lui, și zice, "Acum eu doar... eu nu vreau să știu nimic despre Acesta. Să nu-mi spuneți nimic despre Lucrurile acestea. Eu, eu nu cred nimic despre Acesta. Voi, nu contează ce spuneți voi!"

⁸⁷ Un om a zis, nu de mult. Eu v-am spus despre el. El a zis, "Mie nu-mi pasă dacă aduceți cincizeci de cance, și aduceți cincizeci de doctori să mărturisească despre ele, eu nu cred. Mie nu-mi pasă dacă ați învia pe cel mort, chiar înaintea mea, eu nu aș crede-o." Vedeți, acolo-i ceva rău cu persoana aceea. Acolo-acolo-acolo este. Și-și, încă, omul era un lucrător, vedeți, vedeți, presupus a fi un lucrător.

Dar doar din cauză că acea organizație nu crede în-în puterile lui Dumnezeu, nu crede că (Cuvântul) El a însemnat chiar ce El a spus, omul aleargă în pivnița lui, mușegai vechi, murdară, pivnița murdară a unei organizații, și refuză căldura și razele dătătoare de Viață ale Duhului Sfânt, Isus Cristos, care e același ieri, azi, și-n veci. Atunci acolo-i ceva rău cu persoana aceea. Înțelegeți?

El mai degrabă ar trăi în mușegaiul acela, întuneric, și așa mai departe, decât să trăiască în Lumina lui Dumnezeu și a Bibliei care a spus, că, "Isus Cristos e același ieri, azi, și-n veci. Lucrările care Eu le fac le veți face și voi. Chiar mai mari decât aceasta veți face, căci Eu mă duc la Tatăl Meu." Acolo-i ceva rău cu persoana aceea. Fără îndoială, deloc, acolo-i ceva rău.

⁸⁸ Și către tine omule care ascuți la acesta, prin toată lumea, oriunde ai putea fi. Acolo-i ceva greșit cu experiența ta, când tu spui că iubești pe Dumnezeu și refuzi Cuvântul Lui. Acolo-i ceva. Tu refuzi tocmai... Nu-i de mirare că lucrurile nu pot, biserica e în starea ei, și lucrurile nu pot fi făcute cum a promis Dumnezeu, e din cauză că tu nici măcar nu primești Cuvântul sau să umbli în Lumină. Biblia a spus, "Să umblăm în Lumină, cum El e în Lumină, atunci Sângele lui Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu, ne curăță de tot păcatul." Păcat este "necredință."

⁸⁹ Atunci dacă noi umblăm în Lumina orei dată de Dumnezeu, atunci Dumnezeu ia acel Cuvânt care e dat pentru ora aceasta și-L adeverește.

Chiar cum El a făcut în Geneza 1:3, a zis, "Să fie lumină," și lumina a apărut. Cuvântul Lui a mers înainte, și lumina L-a urmat, și a dat ceața la o parte. Și întunericul a mers la un colț, iar lumina a strălucit pe partea cealaltă.

⁹⁰ Acela-i felul cum face Dumnezeu astăzi. El trimite Cuvântul Lui pentru ceasul acesta, și Duhul Sfânt vine și face acel Cuvânt viu. Și întunericul merge înainte la crezurile și denomițiunile lor, dar Lumina strălucește pentru că este Cuvântul lui Dumnezeu fiind adevărat că Cuvântul Lui e adevărat. Acum, nu există nimic imaginar despre aceea, aceea-i exact Scriptural. În regulă.

⁹¹ Acum, noi aflăm că-oamenii înțelepți, oamenii înțelepți din Vechime, au urmat substanța dată de Dumnezeu. Ei au urmat Cuvântul lui Dumnezeu, la Lumină, deoarece acesta era Cuvântul care a adus Viața. Acum voi ziceți, "Cum au urmat ei?" Ei bine, ei erau, cumva, magi, noi înțelegem.

⁹² Iar apoi noi aflăm că Balaam, profetul, înapoi în Numeri 24: 17, Balaam era un fel de mag el însuși. El era un profet, întradevăr, și el a profețit aici și a zis că o Stea va răsări din Iacob.

Și când acești oameni înțelepți au văzut că Cuvântul lui Dumnezeu a spus că o Stea va răsări din Iacob, ei au urmat acel mic însemn dat de Dumnezeu spre sursa de Lumină Eternă.

Așa vor urma oamenii înțelepți astăzi, care nu sunt orbiți de crezuri, vor urma Cuvântul vorbit dat de Dumnezeu, până când ei văd plinătatea Puterii lui Dumnezeu înflorind în ceasul acesta. Ei, ei o văd, și ei știu că aceasta-i aici în Scriptură. Dumnezeu a promis-o pentru ziua aceasta.

⁹³ Nu contează cât de multe observatoare, cât de multe alte lucruri, le-a spus oamenilor înțelepți, "Păi, voi v-ați ieșit din minți! Doi ani au fost în călătorie. Ei au trecut pe lângă multe națiuni, și ei spuneau, "Unde vă duceți?"

⁹⁴ "O, noi am văzut Steaua Lui în Răsărit, și venim să ne închinăm Lui."

Și când ei s-au aliniat în Ierusalim, cartierul general denomițional, ei nu au avut răspunsul. Ei au mers în sus și-n jos pe stradă, strigând, "Unde-i Acela, născut Rege al Iudeilor?" Ei nu au știut nimic despre aceasta.

Astfel, ei au chemat după Cuvânt, să afle. Ei au urmat, au știut că Steaua aceea îi călăuzea la Lumina Eternă. "Călăuzește-ne la Lumina Ta desăvârșită." Și Cuvântul e ce vă călăuzește la Lumină, și Lumina e ceea ce face Cuvântul adevărat. Observați, ei erau oameni înțelepți.

⁹⁵ Și oameni înțelepți astăzi, nu în-... "Înțelepciunea din lumea aceasta e nebunie la Dumnezeu." Toți savanții voștri, și voi persoanele care depindeți de ceva mare școlarizare, sau ceva asemănător, spunându-vă cum să despicați un atom; aceasta nu vă poate da Viață. Nu există nimic să vă poată da Viață decât Cuvântul vorbit al lui Dumnezeu. El e singurul de unde poate veni Lumina, e prin Cuvântul Lui vorbit.

⁹⁶ Și aceea e în regulă, să știți cum se despica un atom. Eu doresc ca ei niciodată să nu fi aflat. Dar dacă ei... Ei trebuie să o facă, deoarece lumea aceasta atâră astăzi... Aceasta trebuie să se întâmple, să explodeze aceste gropi mari în pământ, să lase lava aceea să vină afară și să reîmpropăteze iarăși lumea aceasta, să facă un pământ nou; unde cei neprihăniți să umble pe pulberea celor răi, în Mileniu, unde păcatul va fi uitat. Totul are o cale de a se reînnoi. Și

omul, căruia i s-a dat să trăiască pe acest pământ, prin înțelepciunea lui proprie, a luat pomul cunoștinței în loc de pomul vieții, el va nimici pământul pe care Dumnezeu i l-a dat să trăiască pe el. Dar acei care încă sunt pe Pomul Vieții, vor veni la un cer nou și un pământ nou, unde nu există boală sau moarte. Lumină! Lumină, Doamne, trimite-ne Lumină.

⁹⁷ Au fost Îngerii lui Dumnezeu care au arătat lumină pe deal, să-i călăuzească pe păstori la Lumina Eternă. Vedeți, aceasta vine numai prin Lumină. Viața poate veni numai prin Lumină. Păstorii, au vrut să știe. Voi știți, când un rege se naște, ei au o cântare, o mare petrecere, când regele e născut. Acum, El era așa de secret născut, și născut într-un grajd, în o-o iesle unde vitele și caii mâncau, dar totuși El era un Rege. Și-Îngerii au coborât și le-au cântat imnurile la păstori, în Lumină.

Îngerii, înșiși, erau lumini care s-au arătat cu Cuvântul lui Dumnezeu. Ei aveau Cuvântul lui Dumnezeu, și le-a spus, "Astăzi, în cetatea lui David, în Betlehem, este născut Cristos Salvatorul." Îngerii aveau Cuvântul, și Cuvântul c} venit prin Lumină, să călăuzească. Și ei au urmat Cuvântul Îngerilor, la Lumină Eternă. Ei au aflat Pruncul acolo, înfășurat în scutece, cum Ei au spus. Căci, voi vedeți, Viața vine numai prin Lumină.

⁹⁸ Observați, El era Cuvântul făcut Lumină, sau a devenit Lumină. Cuvântul în generația aceea, El a fost Lumina Cuvântului din generația aceea, pentru că profeții din vechime au vorbit de El, și aici vine El și a adeverit că El era Lumina Cuvântului vorbit al lui Dumnezeu. Înțelegeți? Tot ce profeții au-au zis, a fost împlinit în El, vedeți, profeții în urmă aici cu Cuvântul.

Cum Dumnezeu era la început, când El a spus, "Să fie lumină," și lumina a venit.

Acum profetul a spus, "O fecioară va zămisli, va naște un Fiu. Ei îi vor chema Numele Lui Emanuel, căci El va fi Dumnezeu cu noi." Acum, ei au vorbit aceasta, Cuvântul a ieșit afară; dar El era Lumina. Ce era El? Împlinirea. Aleluia! El era împlinirea Cuvântului. El era manifestarea aceluși Cuvânt.

⁹⁹ Așa e aceasta astăzi, Cuvântul lui Dumnezeu a fost împlinit la oră! Acela-i Lumina. Acesta-i Dumnezeu manifestându-Se. El era Lumina lumii.

¹⁰⁰ Și când profeții, inspirați de Duhul Sfânt, au zis, "Nouă un Copil ni s-a născut, nouă un-un Fiu ni s-a dat, sau un Copil este dat; și Numele Lui se va chema 'Sfetic, Prinț al Păcii, Dumnezeu Puternic, Tată Veșnic,'" acolo a fost. Ce era El? Lumina care a împlinit acel Cuvânt, amin, Lumina care a împlinit acel Cuvânt.

¹⁰¹ În Matei, în Sfântul Matei al 28-lea capitol, noi aflăm. Și când Isus a înviat din morți, el de asemenea era Lumina Cuvântului vorbit al lui David, care a spus, "Eu nu-I voi lăsa sufletul în iad; nici nu voi suferi ca Cel Sfânt al Meu să vadă putrezire." Moartea era în întunecime. Dar El a desfăcut sigiliile morții, și a umblat în aceasta, și a venit iarăși înapoi afară. El era Lumina, Cuvântul adeverit, că cei morți pot trăi după ce ei sunt morți. El a fost.

¹⁰² În Ziua Cincizecimii, aceea era Lumina care a arătat când Duhul Sfânt a venit.

Isaia a spus, în al 28-lea capitol din Isaia, Isaia a spus căci, cu, "Învățătură trebuie să fie peste învățătură; rând trebuie să fie peste rând; aici puțin, și acolo puțin." "Țineți tare la ceea ce-i bun." "Căci cu buze bâlbâitoare și cu alte limbi voi vorbi Eu la acest popor. Și aceasta-i odihna, acesta-i Sabatul care Eu îl voi da la... Și toată aceasta ei nu vor auzi; au plecat la o parte, au dat din cap."

Și când la Ziua Cincizecimii, când Duhul Sfânt a căzut peste oamenii aceia, și au acționat ca bărbați și femei beți, clătînându-se sub impulsul Duhului Sfânt. Și ei au plecat și au dat din cap, și au zis, "Acești oameni sunt beți, plini de vin nou," și așa mai departe. Aceasta era absolut Lumina, Cuvântul care a fost profețit, s-a manifestat.

¹⁰³ Așa este acesta în fiecare epocă, Cuvântul făcut manifestat, vine la Viață, e Lumina din epoca aceea, acolo Cuvântul făcut manifestat. Întocmai cum a fost în Geneza 1, când Dumnezeu a spus, "Să fie lumină," și acolo era lumină. Când Dumnezeu a spus că acolo va fi un Fiu; și acolo a fost un Fiu.

¹⁰⁴ Când Dumnezeu a spus, în Ioel 2:28, "Va veni la împlinire în zilele din urmă, Eu voi revărsa Duhul Meu peste toată făptura; fiii și fiicele voastre vor profeții; peste slujnicele și servitoarele Mele voi turna Eu din Duhul Meu; tinerii voștri vor vedea viziuni; bătrânii voștri vor vedea visuri." Și toate aceste lucruri care El le-a promis, când El, Duhul Sfânt a căzut, a fost Lumina asupra aceluși Cuvânt. Când Cuvântul s-a făcut vădit, atunci El a devenit Lumină.

El e Lumina. El e Lumina care trebuie s-o urmăm. El e singura Lumină. Îngerii au găsit Lumină, și au urmat-o la EL.

¹⁰⁵ Acum, în toate epocile, Dumnezeu a așezat înainte o anumită cantitate din Cuvântul Său pentru fiecare epocă. Dumnezeu întotdeauna trimite pe cineva la care acel Cuvânt poate intra și arată Lumina Acestuia. Că, fiecare epocă, face același lucru, întotdeauna face aceea.

¹⁰⁶ El a fost împlinirea, așa cum am spus, a toate puterile sfinte Divine, a profeților. Ei erau dumnezei minori. Când Cuvântul Domnului a venit la un om, Isus a spus, Însuși, că el era un dumnezeu. Voi știți asta. El a spus, "Dacă legea voastră a spus, și părinții voștri acolo în urmă, i-au numit, la care Cuvântul lui Dumnezeu a venit, i-a numit 'dumnezei,' cum Mă puteți voi condamna, zicând, când Eu am spus, 'Eu sunt Fiul aceluși Dumnezeu?'" Înțelegeți?

Când, chiar Dumnezeu Însuși, Care a vorbit Cuvântul prin profeți, El a fost manifestarea aceluși Cuvânt vorbit. Și dacă profetul a fost numit un dumnezeu, pentru că el era manifestarea Cuvântului altui profet, cum îl puteți voi condamna pe El când El era același lucru? El era Fiul lui Dumnezeu, așa cum El va fi chemat Fiul lui Dumnezeu.

¹⁰⁷ El era Mesia de mult promis după care lumea a așteptat. El era promisiunea lui Mesia făcut vădit.

¹⁰⁸ Priviți la El când El a stat acolo. El a zis, "Dacă Eu nu fac lucrările Tatălui Meu, atunci condamnați-Mă." Vedeți? "Dar dacă nu Mă puteți crede, credeți lucrările care Eu le fac. Ele mărturisesc Cine sunt Eu. Ele vă spun Cine sunt Eu."

Voi vedeți, acea oră oarbă, întunecată în care ei trăiau, ei nu-L puteau vedea. Ei doar nu au putut înțelege. "Cum putea El să fie Acela? Cum poate el să fie vreun Fiu al lui Dumnezeu, când el s-a născut chiar jos aici în Betlehem?" Dacă ei ar fi știut numai, că Cuvântul a spus că El va veni în felul acela. "Păi, tata Lui, Iosif, e un tâmplar. Mama Lui, păi, se crede de fapt printre frații noștri că El s-a născut nelegitim." Vedeți? Dar totuși Cuvântul lui Dumnezeu a spus aceea.

¹⁰⁹ El a zis, "Cercetați Scripturile, căci în Ele voi gândiți că aveți Viață Eternă, și Ele sunt chiar Acelea care mărturisesc Cine sunt Eu. Ele sunt Acelea care mărturisesc despre Mine, aceste Sfinte Scripturi." Atunci ce era El? Lumina lui Dumnezeu. Nu-i de mirare că El a spus, "Eu sunt Lumina Lumii."

¹¹⁰ Nu a spus El numai, "Eu sunt Lumina," dar El a spus, "Voi sunteți Lumina." Dacă Cuvântul Lui este în voi, purtând mărturie despre Sine, atunci voi sunteți Lumina lumii. Observați, noi aflăm, Lumina din fiecare epocă s-a făcut vădită chiar la fel.

¹¹¹ Atunci eu vreau să pun întrebarea, cum... înainte ca timpul nostru să se ducă. De ce, de ce atunci ei au... au refuzat-o ei? Cum au putut ei s-o facă, când... Tocmai Biblia lor, care ei o citeau, s-a făcut vădită înaintea lor. Acum studiați foarte tare acum.

¹¹² Acum țineți minte, eu vorbesc către multe persoane la timpul acesta, voi vedeți. Nu numai patru sau cinci sute aici, dar eu-eu vorbesc la multe mii.

¹¹³ Opriți doar un minut. Opriți-vă casetofoanele și puneți întrebarea. De ce oameni religioși ar, oameni buni... De ce ar chestiona Iosif? Vedeți? De ce ar Io-... ? Pentru că el nu a cercetat Scriptura.

De ce au chestionat preoții? Un motiv că ei nu au chestionat; ei au știut-o. Nicodim bine a exprimat-o. El a zis, "Rabunule, noi știm că Tu ești un învățător de la Dumnezeu. Nici un om nu ar putea face ce faci Tu fără ca Dumnezeu să fie cu el. Noi suntem conștienți de asta." Dar ce era aceasta? Tradițiile lor i-a reținut de a o face.

¹¹⁴ Atunci de ce ei, l-au respins ei pe Mesia? E din... De ce au respins ei Lumina? Aici e Cuvântul care ei au știut că venea la împlinire, dar când Cuvântul s-a făcut vădit să arate că Cuvântul lui Dumnezeu a fost împlinit, comparați aceea cu astăzi. Vedeți? Când acolo, scris în Cuvânt, ce va avea loc, atunci de ce l-au respins oamenii aceia; învățătorii? Pentru că ei au trăit într-o sclipire din altă lumină. Asta este. Ei trăiau într-o sclipire.

Acela-i lucrul care-l fac ei astăzi. Ei trăiesc...

Motivul că ei l-au respins este pentru că ei trăiesc într-o sclipire din altă lumină. Vedeți? Acum, ei trăiau într-o sclipire despre ce Moise a spus, ei au pretins. Ei au trăit într-o sclipire din ce (altă epocă) a trecut pe acolo.

Și acesta-i tocmai motivul astăzi că acest Mesaj, că, "Isus Cristos încă este același," este respins, deoarece oamenii trăiesc în sclipiri ale altor epoci. Același motiv, că ei Îl resping. Acum noi observăm.

¹¹⁵ Și Webster spune, că "O sclipire este un fel de lumină falsă. O sclipire e o lumină falsă; același lucru care sclipește.

Ca-ca un miraj pe un drum. Voi mergeți în jos pe drum, mulți din voi mânați mașini, și priviți jos înaintea voastră. Când voi vedeți soarele acela pe pământ, el reflectă o lumină, și ca un miraj, arată parcă acolo-i apă peste tot drumul. Dar, când tu ajungi acolo, nu-i nimic acolo. Acesta-i numai un fals, miraj, sclipirea unei lumini adevărate.

Aceea-i ce diavolul face astăzi, le arată oamenilor un miraj, un Consiliu al Bisericii, un grup de denominațiuni, care se va dovedi a fi fals. Deoarece, este din cauză că există o Lumină reală care strălucește. Dacă acea Lumină reală nu ar străluci, un miraj nu ar putea fi acolo. Lumina adevărată luminează. Și aceea-i... Ei trăiesc într-o sclipire falsă din altă epocă, un alt lucru, că aceasta a lovit și a trecut înainte.

Acum, o sclipire, acest miraj e fals. Aceasta-i o sclipire a soarelui.

¹¹⁶ Și acela-i felul, ei au făcut același lucru; o sclipire falsă a Luminii adevărate.

¹¹⁷ Acum, s-a dovedit a fi că El era adevărata Lumină. El era Lumina. De ce au știut ei că El era Lumina? Cum ați putea ști că El era Lumina? Pentru că Cuvântul care a fost promis s-a făcut vădit prin El, așa că El era Lumina aceluia Cuvânt vorbit. Amin! O, aceea aproape m-ar face pe mine, un pentecostal Baptist, să strig. Observați, gândiți-vă la aceasta!

¹¹⁸ O sclipire, vedeți, trăind într-o sclipire! Dar când Cuvântul adevărate viu, acela-i Lumina, ce Dumnezeu a spus.

Acum, ce dacă Dumnezeu a spus, la început, "Să fie lumină," ha, bine, și acolo a apărut altceva, vedeți, doar un miraj? Vedeți, aceasta nu ar fi fost, totuși, ce Dumnezeu a spus. Nu, aceasta nu ar fi fost. Ce dacă Dumnezeu a zis, "Să fie lumină," și a venit mai multă ceață? Vedeți, aceasta nu ar fi fost lumină. Dar, motivul că lumina a venit, a fost Cuvântul Lui manifestat.

Și astăzi, când Dumnezeu a spus astfel de lucruri vor lua loc la timpul acesta, și voi o vedeți făcându-se, (ce este

aceasta?) este Lumina asupra Cuvântului lui Dumnezeu. Este Cuvântul făcându-se Lumină, manifestându-Se.

¹¹⁹ Acum, ei au zis, "Cine zici Tu că noi suntem? Păi," el a spus, "Tu încerci să... Noi știm că Tu ești ne bun. Păi, Tu ești un Samaritan; Tu nu ai mințea Ta întreagă. Păi, Tu vei încerca să... Cine poate spune... Noi știm că Tu ai fost născut în păcat. Noi nu știm de unde vii Tu. Noi nu avem evidență de identificare a Ta în grupurile noastre. Păi, Tu ești nebun. Tu ai un drac." Vedeți? Au zis, "Păi, Tu Ți-ai ieșit din minți." Dar El era de fapt Lumina veritabilă, adevărată a lui Dumnezeu, strălucind.

Și sclipirea le-au stins, ochii lor afară. "Noi avem pe Moise ca călăuză a noastră!"

¹²⁰ El a zis, "Dacă l-ați fi crezut pe Moise, voi M-ați fi cunoscut."

¹²¹ Și dacă voi ați crede pe Isus și Biblia, voi ați cunoaște ceasul acesta în care voi trăiți. Ei spun, "Păi, noi suntem Creștini. Noi..." Dacă voi erați, voi ați cunoaște faptele lui Cristos pentru ziua aceasta. Vedeți, voi ați cunoaște aceasta.

¹²² Isus a spus, "Toți profeții aceia au vorbit despre Mine. Și dacă voi credeți profeții aceia, păi, voi m-ați cunoaște pe Mine. Lucrările Mele identifică. Deoarece, ce ei au spus că Eu voi face, Eu o fac. Și cine Mă poate condamna acum de necredință?"

¹²³ Și totuși ei nu au văzut-o. De ce? Ochii le-au fost orbiți, cu o sclipire; vedeți, o sclipire din ceva deosebit ce au luat ei că era adevăratul Cuvânt vorbit. Acum gândiți-vă la aceasta. Gândiți-vă la aceasta. Ei au pretins că au crezut Cuvântul acela. Dar tradițiile lor le-a întors fețele de la Cuvântul adevărat, spre o sclipire, de aceea ei nu au putut vedea lucrul real.

Așa este astăzi. Așa a fost în fiecare epocă. Vedeți, Cuvântul adevărat strălucește, dar ei au fost așa tradiționalizați, că, ei nu pot vedea acel Cuvânt. Ei privesc la o sclipire, și ei sunt orbi. O sclipire vă va orbi. Acolo-i un arc de pe ea. [Ca arcul electric de sudură – Trans.] El vă va orbi. Și, ea o face, când...

¹²⁴ Isus a zis, "Voi sunteți orbi, călăuzind pe orbi." Ei ar fi trebuit să fie în stare s-o vadă, să vadă Cine era El. Dar ei nu au văzut, pentru că ei trăiau în acea sclipire.

¹²⁵ Acum, o sclipire, așa cum am spus, e o lumină falsă; un miraj, o concepție falsă despre adevărata Lumină. Concepție falsă: e ceva care-care se presupune a arăta ca Ea, dar ea nu e Acea.

¹²⁶ Acum singura cale ca ei să poată spune deosebirea, e chiar din cauza lucrurilor care Isus a dovedit Cine era El, că El era Lumina. Ei gândeau că ei erau în Lumină. Dar acum dacă vă opriți doar un minut și să considerați cine e în Lumină, atunci.

¹²⁷ Acum, astăzi! Dacă o astfel de greșală nehibzuită s-a făcut de către oamenii bisericii din ziua aceea, așa un lucru grăbit s-a făcut, fraților, nu vă gândiți că e timpul să ne oprim și să considerăm ce e Lumină? Să nu facem o astfel de greșală pripită. Dar voi o faceți. Voi deja ați făcut-o, vedeți, și nu ați știut, la fel cum au făcut ei atunci. Acum opriți doar un minut și aflați ce zice Cuvântul pentru astăzi.

¹²⁸ Dacă ei s-ar fi oprit și gândit, "Aici El împlinește, la literă, exact ce Cuvântul a spus că El o să facă."

Și El i-a provocat, așa cum eu vă provoc! Vedeți? Vedeți?

Eu vă provoc să vă uitați în Cuvânt, cercetați Scripturile, și vedeți dacă acesta nu este ceasul. Vedeți? "Cercetați Scripturile, căci în Ele vă gândiți că aveți Viață Eternă, și Ele sunt Acelea care mărturisesc despre Mine." Ele sunt Acelea care mărturisesc despre această lucrare astăzi. Lucrările însăși mărturisesc că aceasta se face, și Scriptura zice că aceasta se va face, așadar aceasta-i Lumina din ceasul acesta. Cuvântul lui Dumnezeu a spus așa.

¹²⁹ Tradițiile și lucrurile voastre sunt exact ce Biblia a spus, ca acei care au dat din cap și au plecat mai departe. "Toate mesele au devenit pline de vomitat," Biblia a spus. Și aceea-i unde erau ei. Ei nu au vrut s-o creadă. Ei au dat din capete. Și, domnilor, vă dați voi seama? Și, fraților, vă dați seama de aceasta, căci, când voi respingeți tocmai lucrul care Dumnezeu îl adeverește înaintea voastră, că voi faceți același lucru ce ei au făcut, mergând înapoi la vomitatul vostru tradițional?

¹³⁰ "Cum un câine merge la vomitatul lui." Dacă l-a îmbolnăvit de prima dată, îl va îmbolnăvi a doua oară. Dacă biserica Catolică, fiind organizată și a făcut prima organizație, a adus boală la biserică; așa va aduce Luterana, Metodista, și tot restul din ele, Baptistă, Prezbiteriană, și Penticostalii. "Un câine merge înapoi la vomitatul lui, și o scoafă merge înapoi la mocirla ei." Înțelegeți? Noi ajungem la aceea în câteva minute, cu voia Domnului.

¹³¹ Sclipire, umblând într-o sclipire, vedeți, un miraj, o concepție falsă despre adevărata Lumină. El a dovedit că El era Lumina.

Deoarece, El, fiind în... mult în minoritate, o, vai, milioane împotriva Lui! Acolo nu era o șesime dintre oameni, o nouăzecime dintre oameni, pe pământ, să fi știut vreodată că El a fost aici. Nici, eu presupun, o-o sutime din Iudei, sau de-abia o cincizecime din ei, sau o patruzecime din ei, așa zice eu, poate mai puțin decât atât, din Propria Lui țară, a știut vreodată că El era acolo. Și acei care au știut că El era acolo, L-a considerat ceva fals, pentru că denotațiunea le-a spus că asta-i ce era EL. Înțelegeți?

Dar totuși El era adevărata Lumină care a fost vorbită de la Geneza, la început, și le-a cerut să cerceteze Scripturile și să afle dacă El nu trăia chiar în timpul acela; dacă El, lucrările care El le-a făcut, nu au împlinit exact ce a fost promis despre timpul acela. Amin. O!

¹³² Ce serios lucru e acesta, frate! Noi trăim într-un timp grozav. ¹³³ El a dovedit a fi cel drept. El era tocmai Lumina la care ei au pretins că se închinău. Ei au pretins a se închina la acea Lumină.

Și așa e și astăzi. Ei pretind că se închină la Aceea.

Penticostalii o pretind. Ei pretind că se închină, și sunt așa de orbi că nu o pot vedea. De ce? Ei se organizează, și, doar o sclipire în fața lor. Vedeți? O tradiție este ce niște oameni șed împreună, și zic, "Noi vom merge și vom face *aceasta și aceasta, și aceasta și aceea.*" Acum noi o să ajungem la de ce trebuie aceea să se întâmple, cu voia Domnului.

¹³⁴ Observați, lucrările Lui erau Cuvântul viu Însuși. Ce El a făcut era Cuvântul viu Însuși, arătând că El era acea Lumină care a fost promisă de la începutul lumii. El era acea Lumină. Lumina Lui pe Cuvântul promis al epocii L-a făcut viu la exact ce promisiunea a spus că El va face, dar ei L-au avut așa de întors împrejur până când ei nu au putut să-L vadă. Înțelegeți? Dar El era Lumina din epoca aceea.

¹³⁵ El era Lumina la care ei pretindeau că se închină. Se gândeau că se închinău tocmai la Dumnezeu creațiunii. Ei trăiau și se închinău într-o sclipire, și Isus a spus, „Vă închinați la Mine în zadar, învățând ca Doctrină tradițiile lor de la oameni, și nu Cuvântul." El este Cuvântul, și El era Cuvântul făcut vădit. Ei ar fi trebuit să o știe.

¹³⁶ Eu sper că acela poate pătrunde, oriunde este auzit, vedeți, acela-i Cuvântul făcut manifestat. "O," zici, "o, noi avem Cuvântul." Păi, Cuvântul, toți poartă o Biblie, care vrea. Dar, când Cuvântule adevărit, făcut manifest!

Păi, ziceți, "Bine, noi credem!"

¹³⁷ Da, domnule, ei cred, tot drumul înainte. Așa crede și Satana. Acei Farisei, cine-i putea condamna, că nu cred? Dar ei nu au crezut Cuvântul pentru ora aceea. Ei se închinău la sclipirea din altceva.

E același lucru ce-l fac ei astăzi. Vedeți? Ei țin sus prezice... tradițiile lui Luther, sau-sau tradițiile lui Wesley, și ceilalți din ei, tradiția Penticostală. Dar ce este din ora aceasta?

Fariseii păstrau tradițiile lor. Dar în spatele tradițiilor lor era adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu venind să strălucească înainte, și, când El a luminat, El le-a orbit ochii. Ei nu au putut să-L vadă pentru că ei priveau altceva.

Așa e și astăzi! Fie ca Dumnezeu să lase aceea să pătrundă înăuntru, până când într-adevăr devine clar la persoanele care trebuie să-l creadă. Este mai târziu decât vă gândiți.

¹³⁸ Fiul meu, Billy Paul, el vorbește în somn, dar el nu are visuri prea des. El a avut unul noaptea trecută care l-a zguduit. A spus că a visat că era în biserică; și-și ei... Eu nu am intrat încă.

A spus, când eu am intrat, foc zbura afară din ochi, și am spus, "Timpul este aici. S-a terminat."

Și toți au început să țipe, "Eu nu pot! Copiii mei!"

¹³⁹ Și chiar soția mea a spus, "Eu nu o pot face pe Sarah să ceară binecuvântarea la masă, și așa mai departe." Și am spus...

El a zis, "Eu trebuie să merg să o iau pe Loyce și-și copilul."

¹⁴⁰ Am spus, "Loyce nu poate veni acum. Pruncule prea tânăr să știe. Billy, ora este aici. Noi trebuie să mergem." Am spus, "Este miezul nopții acum. Înainte de lumina zilei, Isus va fi aici. Dacă aceasta nu este, atunci eu sunt un martor fals a lui Cristos."

Și cineva a vorbit tare, a spus, "Nimeni nu știe minutul sau ora."

¹⁴¹ "Eu nu am spus minut sau oră. Eu am spus, 'Cândva între acum și lumina zilei.'" Și am spus, "Hai să-hai să mergem." ... ? ... Am spus, "Dar noi suntem la acel timp. Hai să mergem."

Și noi am urcat în mașină, și am pornit, și am pornit în sus pe munte. Și când am pornit, se părea de parcă lumina venea în ceruri, dar întuneric pe pământ. El a zis că eu am tras pe marginea drumului, și mi-am ținut mâinile întinse în felul acesta, focul încă zbura din ochii mei. Și el a spus că eu am spus, "Doamne, eu am făcut aceasta la porunca Ta. Eu am făcut aceasta chiar pentru că Tu mi-ai spus s-o fac în felul acesta. Eu am făcut aceste lucruri conform la ce Tu mi-ai spus."

Și am făcut semn către un munte mare de granit; și o-o Lumină fără mâini, a tăiat o Stâncă afară din munte, cântărind sute de tone, și aici a venit Ea. Am spus, "Întoarceți-vă capetele; nu vă uitați. Aceasta tot se va termina doar în câteva minute." A spus, atunci o mare tăcere sfântă a venit peste tot, așa cum această Stâncă a venit spre locul acela.

¹⁴² Se poate să fie mai târziu decât ne gândim. Acolo, vedeți, aceea-i exact Scriptural, voi vedeți, "Stânca, fără mâini, tăiată din munte."

Și așa într-una din aceste zile are să fie în felul acela, când voi o să țipați pentru ceva. Eu am spus către ei, "Voi deja ați avut timpul acela. Dumnezeu constant va avertizat, timp după timp. Da." Am zis, "Chiar dacă-i propriul meu copil, sau orice este acesta, ora este aici. Eu pot numai să spun ce El mi-a spus să spun, și aceasta va fi acolo," și a fost.

Și-și apoi, dintr-o dată [Fratele Branham bate din palme o dată – Ed.], aici vine El, "Stânca tăiată din munte, fără mâini." Daniel a văzut asta, voi știți, înapoi cu mulți ani în urmă. Billy nu a știut nimic despre asta, dar acesta era un-acesta era un vis trimis la el de la Domnul.

¹⁴³ Acum, vedeți, ei pretind a se închina chiar la acel Dumnezeu de care ei își băteau joc. Și același lucru s-a inversat

iarăși astăzi, prin același motiv, trăind într-o sclipire în loc de Lumină. Marile Lumini au o strălucire. În regulă.

¹⁴⁴ Uitați-vă în ce întunecime suntem noi astăzi! Uitați-vă ce se petrece astăzi! Priviți la omor, viol, vrajbă! Păi, a venit la împlinire. Eu cred că era Billy Graham care a spus, în ultima lui întrunire, "În zece ani de acum, fiecare cetățean din California va trebui să poarte o armă să se protejeze. Voi nu puteți pune destulă aplicare a legii." Oamenii doar au înnebunit; împușcări, omor, și violuri, de toate, vedeți. Aceasta doar s-au sălbăticit, vedeți, pe străzi. Vedeți, aceasta-i o-aceasta-i o zi în care trăim, o zi Sodomită. Vedeți?

Dar există o Lumină strălucind! Dacă ei s-ar uita numai, dacă ei ar vedea numai, să se uite în Cuvânt și să vadă ce trebuie să fie în ora aceasta, ei ar ști ce se încearcă să se facă.

¹⁴⁵ Acum, ei pretind că se închină la acea Lumină, așa au pretins ei că se închinau la Lumina aceea, dar ei se închinau în sclipirea altei lumini în loc de cea reală. Vedeți? El era Lumina.

¹⁴⁶ Crezuri și tradiții, în starea lor orbită, i-a întors de la adevărata Lumină a Cuvântului promis. Cuvântul care Dumnezeu a adevărat, prin Isus, Lumina lumii, a venit și a făcut acel Cuvânt viu chiar exact prin timpul Lui, exact la zilele acelea. "El va fi stârplit în mijlocul a șaptezecă săptămâni, așa este, care sunt cei trei ani și jumătate a profeției Lui. Mesia va veni, prințul, și va profetii, și trei ani și jumătate din aceasta, atunci El va fi stârplit dintre cei vii, și făcut ispășitor." Și aceea era exact. El a predicat trei ani și jumătate. Și a lor...

¹⁴⁷ Și chiar Psalmul care David a spus, "Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, de ce M-ai părăsit Tu?" Al 22-lea Psalm. "Toate oasele Mele, ele privesc la Mine. Ei dau din capete. Ei trec pe lângă Mine." Opt sute și cincizeci de ani, înainte de aceea, când David a cântat acea cântare în Duhul, și a fost considerată o profeție, și dată. Ei au cântat cântările acelea în templu când aceeași Jertfă a atârnat pe cruce, cu mâinile Lui, și străpunse. "Ei Mi-au străpuns mâinile și picioarele Mele." Vedeți? Vedeți acolo? Atunci, de ce? Ei trăiau într-o sclipire. Ei nu au văzut Lumina.

¹⁴⁸ Vă puteți imagina o persoană conștientă să facă aceea? Nu mai mult decât îmi pot eu imagina o persoană conștientă să alerge jos în pivniță și să intre în mucegai, și să-și tragă ușile laolaltă, și să zică, "Eu refuz să văd că acolo-i lumină." Aceasta-i nebunie.

Și spiritualul lui a alunecat, pe undeva, când un om vede că Biblia l-a promis pe acesta, și îl vede că se trăiește chiar înaintea lui și e făcut vădit, și atunci continuă să stea în acele crezuri și lucruri acolo afară care Îl resping. Aceasta-i o delievență spirituală. Aceasta-i exact corect.

¹⁴⁹ Aici El era acum. "El era-El era Lumina lumii, și lumea a știut... El a venit la ai Săi Proprii; Ai Lui nu L-au cunoscut. El a venit în lume, și lumea a fost făcută prin El, și lumea nu L-a cunoscut." Vedeți? "Dar atâția câți L-au cunoscut, la aceia El le-a dat putere să devină fii de Dumnezeu, la acei care au crezut în El."

¹⁵⁰ Țineți minte, noi nu putem trăi prin lumina de ieri. Lumina de ieri e dusă. Ea nu mai este. Ea, lumina de ieri, e numai o amintire. Lumina soarelui de ieri e numai o amintire, sau, ea este istorie. Noi nu mai putem trăi în lumina de ieri. Și același, deși este același soare, același soare, dar în fiecare zi își aduce înainte tăria lui puțin mai tare, să coacă bobul pentru recoltat. Vedeți?

¹⁵¹ Soarele vine astăzi, devine puțin mai tare. Fiecare zi acum el va deveni puțin mai tare, puțin mai tare, și până în final grâul, care zace acolo, el va-el va merge să ia viață. După o vreme, viața va veni sus, apoi puțin mai tare, puțin mai tare. Martie, aprilie, mai, iunie, iulie, ea este în recoltă atunci, voi vedeți. Același soare strălucește astăzi, în-în ianuarie sau decembrie, care-i sus acolo scâldând acea zăpadă și topind-o jos pe bobul acela, aducându-i apă; el e același soare, dar acel grâu nu putea trăi în aceeași lumină în iunie. Vedeți, ea nu o poate face. Vedeți, soarele vine puțin mai tare fiecare zi, și bobul ar trebui să fie puțin mai maturizat să primească lumina soarelui.

¹⁵² Asta-i ce se petrece astăzi. Acest grăunte care a fost semănat în părinții timpurii, acolo în urmă, în-în Luther și Wesley și aceia, el s-a chircit; el nu poate lua Fiul. Fiul [San, soarele Fiul – Trans.], îl omoară. El refuză să crească. Vedeți? Acesta l-a tăiat, el s-a luat pe sine de la tulpină, parcă, și a venit pe *aici* și și-a făcut un lucru mic propriu. El a devenit o pleavă, atunci, și fără Viața în el. Grăuntele ar trebui să se maturizeze și să devină mai puternic, așa cum Fiul [San, soarele – Trans.] devine mai puternic în fiecare zi.

¹⁵³ Acum să urmărim un minut. Noi vom urmări epocile bisericii. Acolo sunt șapte epoci ale bisericii. Și cum acele epoci a bisericii, fiecare, urmăriți cum El le-a vorbit ce va face, cum se va maturiza bobul și va ajunge jos la ora aceasta aici, această ultimă oră în care noi trăim. Așadar bisericile trebuie să facă același lucru, vedeți, bisericile.

¹⁵⁴ Acum priviți, Luther a semănat un bob, și Luther era un bob și el l-a semănat. În regulă. Așa și Wesley; și, de asemenea, așa și Penticostalii; așa și Bapțiștii, Nazarinienii. Dar, voi vedeți, acum Luther nu se ducea înapoi și să trăiască în lumina primei denominațiuni, Catolice. Nu, domnule; el a fost o altă lumină. Acela era Dumnezeu care cocea ceva. Acum o mică minoritate a ieșit din aceea, acea trezire Luterană.

¹⁵⁵ Apoi a venit înainte trezirea Wesley, iar apoi, în aceea, păi, ei nu au putut merge înapoi și să facă a Luteranilor. Vedeți?

Iar apoi au venit înainte Penticostalii. Și atunci Penticostalii s-au organizat și au făcut același lucru, au luat pleava. Observați.

¹⁵⁶ Dar bobul merge drept înainte Acum noi suntem în altă epocă. De ce nu vor ei să-L primească? De ce nu vor ei să vadă că bobul e maturizat? *Aici* este Cuvântul promis pentru ziua aceasta. [Fratele Branham își mângâie Biblia – Ed.]

De ce nu Îl văd ei? Deoarece ei trăiesc în sclipirea Luterană, sclipirea Wesleyană, sclipirea Baptistă, sclipirea Penticostală. Ei trăiesc în sclipirea din altă lumină. Acela-i motivul că ei nu pot primi Lumina Cuvântului total fiind adevărat așa cum Dumnezeu a promis. Acele Șapte Peciți, unde întreaga taină a fost descoperită, să vină înapoi și să spună de ce aceste taine s-au făcut în felul acela; și, totuși, când aceea vine înăuntru, ei umblă mai departe de la El decât ori când. Ei sunt fără scuză.

¹⁵⁷ Dumnezeu a făcut-o prin Duh, prin revelații. El a-El a dovedit-o perfect, științific și prin toate altele, că acesta-i Adevărul, că acesta-i Adevărul. Și totuși ei vor să trăiască într-o sclipire Penticostală, "Eu sunt Adunarieni! Eu sunt Unitarieni! Eu sunt Biserica lui Dumnezeu! Eu sunt *aceasta!*" Vedeți, trăind într-o sclipire a unei epoci de patruzeci, cincizeci de ani în urmă. Trăind într-o sclipire Luterană. Trăind într-o sclipire a lui Wesley, una Baptistă, una Prezbiteriană, sau ceva Nazarineană, din altă epocă de biserică care a mers înainte și s-a organizat și a făcut același lucru, și refuză și respinge Lumina când Ea de fapt strălucește.

¹⁵⁸ Și voi trăiți într-un miraj. Eu spun asta reverențios, vedeți, dar voi trăiți; nu să vă rănesc, ci să vă trezesc. Voi trăiți într-un miraj.

Ce dacă Isus, a spus, "Păi, voi sunteți orbi, și voi îi conduceți pe orbi"? Ei nu puteau... El a încercat să le spună; și nu au făcut-o. A spus, "Lăsați-i în pace. Dacă orbul conduce pe orb, ei toți vor cădea în șanț." Acela-i ceasul la care eu am ajuns! Dacă ei o să se clatine, eu nu pot face nimic. Am făcut tot ce pot să fac. Eu am făcut exact.

Eu am făcut aceasta la porunca Ta, Doamne. Tu ești un martor. Din 1933, jos pe râu, când acea Lumină acolo care o vedeți, a strălucit în jos, Aceasta era chiar aici în tabernacol și vi-a mărturisit, toți anii aceștia. Și tot ce El a spus a venit la împlinire. Și încontinuu ei merg înainte. "Orbul să-l conducă pe orb." Eu doar aștept după ora aceea; El va ajunge, una din aceste zile.

¹⁵⁹ Observați, trăiesc într-o sclipire a lui Luther, trăiesc într-o sclipire a lui Wesley, trăiesc în sclipirile acelea acolo în urmă, acela-i motivul că ei nu pot vedea Lumina adevărată. Dacă ei s-ar opri pentru câteva minute, și doar să ia Biblia și să O citească, ei ar vedea că... aceasta-i Lumină promisă pentru ora aceasta.

¹⁶⁰ Acum noi o să luăm unele din aceste lucruri într-un minut. El a promis conform cu Maleahi 4, că aceste lucruri se vor întâmpla. El a promis, prin toate Scripturile, că se vor întâmpla. Înțelegeți?

¹⁶¹ Observați și pe Israel, modelul nostru, în călătorie. Priviți, mâncau mana, care era Lumina lor, Viață, care le-a dat tărie, Viață. Este asta așa? [Adunarea zice, "Amin." – Ed.] Israel nu a putut mânca mana care a căzut ieri peste ei. Ea era contaminată. Ea era putredă. Ea nu era bună pentru ei. Ei ar fi murit, peste ea. Mana care i-ar fi ținut în viață ieri i-ar fi omorât astăzi. Biblia a spus că ea avea microbi în ea, contaminată. Și mana, ei au trebuit să ia mană nouă fiecare zi. Amin.

Și ce este aceasta? Oamenii care trăiesc din mana lui Luther, Wesley, și aceia în urmă acolo, voi mâncați lucru contaminat care vă ucide, spiritual. Aceasta vă ucide, morți în tradițiile voastre.

¹⁶² Mana de ieri, a lui Luther, nu va merge pentru Metodist. Mana Metodistă nu va merge pentru Penticostal. Mana Penticostală nu va merge pentru astăzi. Vedeți ce vreau să spun? În fiecare zi ea vine, zi de zi, proaspătă, și așa a venit Ea prin epocile bisericii.

Mana lui Luther era mesajul de justificare. Mesajul lui Wesley era manifestarea sfințirii. Cel Penticostal era restaurarea darurilor. Dar acesta-i introducerea Pietrei de vârf, ziua din urmă, Pomul Miresei, care este contrar la toată aceasta, și totuși El este aceeași Lumină pentru cel maturizat.

Ca același soare, ce strălucește astăzi, va coace grăuntele pentru recolta din iulie. Vedeți ce vreau să spun? Dar lumina de azi nu va face nici un bine înapoi acolo în iulie. Ea e mai tare. Grâul este mai avansat; el e gata să-l ia. Amin. Cu certitudine este. Ei nu ar putea să-l ia acum; el poate atunci. Vremea nu era potrivită; ea este acum.

¹⁶³ Tu nu poți merge împotriva naturii lui Dumnezeu. El are o lege, și, a împotrivi acea lege, îți omoară planta. Tu trebuie să mergi după legile vorbite de Dumnezeu, și legile Lui sunt Cuvântul Lui. Orice lege este un cuvânt vorbit. Și un cuvânt este un gând manifestat. Înțelegeți? Acum noi-noi știm că aceea-i adevărat.

¹⁶⁴ Ce este o viziune? Cuvântul lui Dumnezeu, sau ceva spus dinainte, sau o prezicere a unui eveniment. Și o viziune care a avut-o profetul, și Isus a avut, Pavel a avut, și toți din ei, și spun de ziua aceasta, a fost o prezicere despre ce se va întâmpla. Și aici noi vedem prezicerea făcându-se vădită, și oamenii nici măcar nu o recunosc. Vedeți ce vreau să spun? Acum, mana de ieri...

¹⁶⁵ Priviți aici. Ați observat vreodată, soarele, s-o-a-r-e-l-e, a călătorit, de la Est la Vest, cum a mers el de fiecare dată. Ați observat asta? Și, observați, epocile bisericii au făcut același lucru. Ce? Soarele, s-o... s-o-a-r-e-l-e, a început în Est. Și civilizația a călătorit cu soarele, lumina vorbită de Dumnezeu ca ei să trăiască în ea. Ei au venit înainte, urmând soarele, să vadă unde se ducea.

¹⁶⁶ Viața însăși, când tu ești născut, este ca un soare. Tu mergi înainte; chiar până la apusul soarelui, de la nașterea ta până la apusul soarelui.

¹⁶⁷ Omul a călătorit spre vest, întotdeauna. Cea mai veche civilizație ce o avem este China, în țările din răsărit. Ierusalim... Și, observați, ea continuă să călătorească spre vest așa cum merge, și cum ea merge înainte și înainte, spre Vest.

¹⁶⁸ Așa a călătorit epoca bisericii în același fel, prin F-i-u-1 lui Dumnezeu. Priviți, Pavel, biserica timpurie, a început în Est; ea a mers de acolo, a sărit peste mare, dincolo în Germania. Ea a făcut trei faze. Priviți aici. Din Asia, jos în-în Palestina, ea a sărit peste ocean la Germania; acela era Luther. Și ea a sărit de la Luther, peste Canalul Englezesc, dincolo în Anglia; prin Wesley. Și de la Wesley, ea a sărit la Coasta de Vest, la Statele Unite. Și aceasta, dacă vă duceți mai departe, ea vine iarăși înapoi la Est. Acesta-i timpul serii.

¹⁶⁹ Priviți cum au luptat epocile bisericii. Luther... Pavel, întâi, în urmă în epoca timpurie; atunci a venit jos la Irin-... la Irineus, și așa mai departe; până în jos în Franța; de acolo, dincolo în Germania; dincolo în Anglia; constant mergând spre Vest.

Iar acum noi nu putem merge mai departe. Aceasta este ultima epocă. Și ce spune Biblia despre această ultimă epocă? Vedeți, geografic, cronologic, și aproape oricum vreți să o luați. Scriptural, întâi; Scriptura, desigur, întâi. Dovadă, istoric, oricum vreți să o luați, noi suntem la sfârșit, ultima epocă a bisericii.

¹⁷⁰ Și, priviți, așa cu a mers înainte ea a crescut mai tare și mai tare. Și așa a făcut minoritatea mică, reală a Bisericii a crescut de la justificare, sanctificare, botezul Duhului Sfânt, iar acum la venirea Pietrei de vârf, formându-se sus. Nu mai sunt organizații după aceasta. Acolo nu vor mai fi. Vedeți, nu poate fi, vedeți, noi suntem la Vest.

¹⁷¹ Doar să vă arăt, prin toate modelele și toate altele. Și uitați-vă la cele trei sărituri, trei faze. Noi vom ajunge în aceea diseară, vedeți, vedeți, cum suntem noi la timpul sfârșitului. Aceasta-i doar...

¹⁷² S-o-a-r-e-l-e a parcurs ca F-i-u-1; F-i-u-1 ca s-o-a-r-e-l-e. Biserica a venit același lucru, de la cele Șapte Epoci ale Bisericii, și așa mai departe. Civilizația s-a mutat drept înainte spre Vest, și Biserica s-a mutat drept înainte spre Vest. Și acum dacă noi mergem ceva mai departe decât cum suntem acum, noi venim înapoi la Est din nou. Tu pleci de la Coasta de Vest, tu mergi drept înapoi în China, Japonia, chiar înapoi înăuntru din nou. Șapte mii de mile traversare, tu mergi drept înapoi la Est din nou. Așa dar, Estul și Vestul s-au întâlnit, asta-i tot ce este. Noi suntem la sfârșit. Nu există nimic rămas.

¹⁷³ Și același lucru s-a întâmplat, astăzi, care s-a întâmplat în urmă acolo. Același lucru a întâlnit la Vest ce a fost întâlnit la Est. Oamenii trăiesc într-o sclipire din altă lumină care absolut a încercat să arate înainte Lumina care urma să vină, și au respins-O, deoarece ei au sclipirea în loc de Lumină. O! "Și acolo era mare Lumină în țara Neamurilor; Zebulon, Neftali; din Galileea, ... în Galileea, țara Neamurilor."

¹⁷⁴ Aceasta-i a șaptea epocă a bisericii. Amintiți-vă, și de fiecare dată când acel soare a început să strălucească în Est, este același soare care strălucește în Vest. Și același Duh care era peste tot în jos prin epoci, în felul acela, este același Fiu astăzi. Numai, ce e aceasta? Chiar ca coacerea, sezonul. Soarele care-i acum, va fi același soare care coace grăunțele toamna aceasta, această toamnă, vedeți, dar (ce este aceasta?) este același soare plus ce va fi el. Și astăzi, în această ultimă epocă, este ce erau ei, plus Acesta.

Și totuși ei vor să trăiască în urmă acolo, ca un pitic, merge jos într-o mucegăită, veche internam-... pivniță nominală veche și crez, și își trag jaluzelele jos, zic, "Eu doar refuz să-L văd. Acesta-i tot nonsens." Și când tocmai Biblia, care ei pretind a o crede, este identificată prin același Duh Sfânt aducând Lumină în zilele din urmă!

¹⁷⁵ Ați observat? Și urmăriți foarte atenți acolo în Maleahi, cum a repartizat el aceea, "Credința părinților spre copii, și pe copii spre părinți." Vedeți, Același Duh unde El a ridicat înapoi acolo, unde El a ridicat aici din nou, același lucru. Vedeți, doar vice versa, exact, așezând drept înapoi din nou. Căci, de ce? Estul și Vestul s-au întâlnit. Chiar exact drept sub fața noastră, și totuși ei nu o văd. De ce? Nu-i de mirare că Isus a spus, "Doar lăsați-i în pace, atunci. Ei sunt orbi, conduc pe orbi, ei vor cădea toți în șanț."

¹⁷⁶ Lumina din alte epoci numai a reflectat această Lumină. Înțelegeți? Soarele astăzi reflectă numai, este reflectarea soarelui care va fi acest iulie sau august, dacă Dumnezeu... pentru recoltă. Și Fiul, din Luther, Martin Luther, și Wesley, și Sankey, Finney, Knox, Calvin, Moody, toți acei alții, acei oameni mari înapoi acolo care aveau acea lumină; și John Smith din biserica Baptistă, și Alexander Campbell, biserica Campbellistă, și așa numiții Ucenici ai lui Isus, Biserica Creștină, și câte alte nume ei au pentru ei. Toți acei bărbați în urmă acolo, în epocile lor, au reflectat numai ce va fi Aceasta aici la sfârșit.

¹⁷⁷ Și atunci aici, copiii, imediat după acei fondatori, ce fac ei? Ei nu au stat pe tulpină. Ei stau trași la o parte de la Ea și și-au făcut un lucru mic de coajă aici afară. Care, voi vă îndepărtați de la sursa reală de Viață, voi nu aveți Viață. Voi luați o coajă de pe lucrul acela, și o plantați aici afară în pământ, ea va zăcea jos și putrezește. Și așa sunteți voi, încercând să mâncați mană putredă din urmă din zilele acelea.

Recolta este coaptă! Isus are o masă întinsă, unde sfinții lui Dumnezeu sunt hrăniți din Hrana coaptă a zilei, prin Lumina Evangheliei care adeverește și dovedește că El este aici astăzi. Amin. Sfinții mănâncă Pâinea.

¹⁷⁸ Doar gândiți. Pleava veche de ieri, vedeți, să nu o plantați înapoi acolo. Ea-i putredă. Ea nu poate, ea nu poate sta cu aceasta. Nu, domnule. Aceasta nu va ajuta la nimic. Ea nu va crește. Ea este jos de pe Viață; și Cuvântul este Viață. Așa este. Coaja cade jos, barba mică veche cade la o parte, și lucruri ca acelea. Ea doar se denuminează și cade jos. Ea refuză să meargă înainte cu Viața.

Dar Lumina Îl adeverește, O, doamne! Da, domnule.

¹⁷⁹ Cea de ieri, o, doamne, cum s-ar cuveni să vedem aceea! Vedeți, ca, lucrurile putrede de ieri, să nu le mâncați

astăzi. Înțelegeți? Ea are viermi în ea. Voi cunoașteți aceste codițe șerpuite care le numesc eu? Eu nu știu. Eu-eu nu știu mult despre viața de germen, dar eu știu că noi întotdeauna le-am numit codițe șerpuite. Acestea intră în orice când devine puțin putred. Vedeți? Eu nu o vreau atunci. Dacă voi sunteți satisfăcuți cu aceasta, mergeți înainte, dar nu eu. Dar amintiți-vă...

Voi ziceți, "Atunci de ce a fost bună ieri?"

¹⁸⁰ Dacă ați fi știut numai că pleava aceea foarte mică care era pe grâu la început, dacă ea a rămas în bob, ea îl face pe bob mai departe. Acela-i tocmai lucrul care face grâul floare, este ce a fost ieri; dar dacă ea se separă de bob, și ea nu se maturizează, atunci ea se duce. Vedeți? Dar dacă ea merge prin prelucrare, prelucrare dătătoare de viață, așa cum aceasta moare ea doar se îmbină în altceva și face bobul. Dacă ea nu, de unde vine el? Amin. Voi o pricepeți? [Adunarea, "Amin." – Ed.]

¹⁸¹ Ca și Regina Angliei, odată, ea a mers la o mare companie de hârtie, și ea a spus că i-ar place să vadă prin fabricile de hârtie. Așa că ei i-au arătat fabricile de hârtie, mulți ani în urmă înainte ca ei să meargă să o facă în pastă și lucruri, așa că ei găesc... făcând hârtie din aceasta. Deci ei, bine, după o vreme, ea a venit într-o sală în care nu era nimic decât o grămadă mare veche de zdrențe murdare, și ea a zis, "De unde a venit aceasta? Ce e aceasta? O," a zis ea.

Președintele uzinei a spus, "Aceasta e-e din ce facem noi hârtia, aceste zdrențe murdare."

Ea a spus, "Aceea, face hârtie?"

"Da." Așa că ea de-abia a putut să creadă.

¹⁸² Deci după ce ea s-a dus, omul a luat aceeași grămadă murdară de zdrențe, și le-a trecut printr-o anumită prelucrare, și le-a adus afară o hârtie, curată pură, voi știți, a trecut printr-o prelucrare și a făcut adevărată... Și au pus profilul ei în aceasta, și l-au trimis la ea, reflectându-se în aceasta ce ea a numit "zdrențe murdare."

¹⁸³ Acum asta-i ceea ce este. Lucrurile moarte de ieri, mesajul lui Luther, mesajul lui Wesley, mesajul Penticostal, dacă el poate numai să treacă prin prelucrarea Duhului Sfânt a lui Dumnezeu și Cuvântul unei adevăriri, el va aduce la iveală reflecția lui Isus Cristos, Regele. Amin. Dar dacă îl lăsați să zacă, el e zdrențe murdare. Înțelegeți?

¹⁸⁴ El trebuie să fie modelat în altceva. Luther a trebuit să fie modelat în Wesley, și Wesley a trebuit să fie modelat în Penticostali, și Penticostalii au trebuit să fie modelați în Cristos. Acesta merge printr-o prelucrare. Așa a mers Evanghelia printr-o prelucrare. Aceasta-i prelucrare. Epoca lui Luther, de justificare, noi credem asta; a lui Wesley, de sanctificare, noi credem asta; a Penticostalilor, de restaurare a darurilor, pentru Duhul Sfânt, noi credem asta, cu certitudine. Dar, frământați aceasta toată laolaltă, cu ce rezultat veniți? Isus, chiar, același ieri, azi, și-n veci. O! Acesta va rezulta, cu Isus.

¹⁸⁵ Când un om într-o turnătorie face un clopot, el are un anumit ton care trebuie să-l pună în el. Când el își pune mostra și toarnă fierul lui, el pune atât bronz, atât oțel, atât cupru. De ce? El știe chiar exact cât de mult să pună înăuntru, să facă, să-i dea tonul potrivit.

Și asta-i ce Isus a făcut prin Mireasa Lui. El a trebuit să pună atât de mult Luther, atât de mult Metodist, și atât de mult Prezbiterian, atât de mult Penticostal, în aceasta. Dar cu ce vine El afară? Propria Lui reflecție.

Ce este aceasta? Chiar ca Mesajul Piramidei, se îngămădește drept în sus, acesta, vine în minoritate, cu Piatra de vârf. Slujba lui Isus Cristos, pe pământ, trebuie să fie aceeași ca slujba ce El a avut-o, sau El nu poate veni la ea. Chiar ca și capul, până la picioare. Capul... Picioarele nu sunt capul, dar capul duce picioarele, sau face picioarele, le spune unde să meargă. Voi o pricepeți? [Adunarea zice, "Amin." – Ed.] Frumos, aceasta-i Lumina orei.

¹⁸⁶ Wesley a fost o Lumină mare. Cum i-a spus El la Ioan Botezătorul, "El era o Lumină mare pentru ora lui." Sigur, el a fost.

¹⁸⁷ Nu. Da, domnule, zdrențele curate... Sau, zdrențele murdare de ieri, dacă voi rămâneți în felul acela, aceasta trebuie... acestea doar devin zdrențe murdare tot timpul. Aceasta și-a servit scopul, ca haine, dar acum au devenit hârtie.

Justificarea și-a servit timpul, în justificare sub Luther, apoi a trebuit să devină sanctificare prin Wesley. Și sanctificarea și-a servit timpul, până când ea a devenit botezul Duhului Sfânt. Și botezul Duhului Sfânt și-a servit timpul; până când Duhul Sfânt (care, există numai un Dumnezeu) se îmbină în Biserică, și Biserica în Cristos, și aceasta face pe Isus Cristos reflectat pe pământ, ce El a promis aici în Biblie. S-ar putea să nu o credeți; eu nu vă pot face să faceți aceea. Eu sunt numai răspunzător pentru Cuvânt. Înțelegeți? Așa este.

¹⁸⁸ Așa dar voi o vedeți? Vedeți voi asta? Dacă voi credeți, aceasta va fi ca-omul care o dată a mers la... decursul, a mers acolo la Wales, în decursul timpului trezirii lui Welch. Un grup de oameni a mers din Statele Unite. Așa că ei se duc jos, și ei au spus că au vrut să afle în ce clădire țineau ei această trezire a lui Welch. Mulți din voi vă amintiți de trezirea lui Welch, trezire mare a izbucnit printre oamenii lui Welch în Wales. Deci acești oameni, acești lucrători mari grozavi, și așa mai departe, au mers din Statele Unite, ei doctori ai divinității. Ei au vrut să meargă acolo și să vadă ce lucru mare au făcut ei, voi știți.

Așa că ei au umblat în jos pe stradă, și au zis... au întâlnit un mic polițist bătrân stând la un colț, învărtindu-și

bastonul înjur, voi știți, și fluiera un-un imn, așa. Ei au zis, "Păi, el doar fluieră un imn. Noi am putea merge sus, și să-l vedem, să vedem ce o să facă. Păi, îi punem o întrebare."

Deci ei au mers sus la el, și au zis, "Domnule, unde este trezirea Welch?"

¹⁸⁹ El și-a înclinat pălăria; a zis, "Domnilor, trezirea Welch este ținută înăuntru *aici*," în inima lui. O, asta este, el era trezirea Welch.

O Dumnezeule, dacă noi putem numai-numai înțelege că noi suntem reflecția lui Isus Cristos, Cuvântul lui făcut vădit. Voi sunteți reflecția Cuvântului Său. Vedeți?

"Unde se ține trezirea Welch? În ce clădire este ea?"

El a zis, "Domnule, ea este în inima mea." El era trezirea Welch. Așa este.

¹⁹⁰ Și astăzi Biserica ar trebui să fie Isus Cristos în acțiune pe pământ. "Pentru că Eu trăiesc, trăiți și voi; și Viața Mea va fi în voi. Lucrările care Eu le fac, le veți face și voi." Înțelegeți? Și Biserica trebuie să ajungă, la punctul acela. Și El a promis că o va face, și o va face. Aceasta trebuie să vină în felul acela, Așadar, voi vedeți, asta-i ce ia loc. Noi, noi trebuie să fim așa.

El este Lumina.

¹⁹¹ Așa era Noe Lumina în ziua lui. El era Lumina. Noe era acea Lumină. El era Lumina la ce? Să facă Cuvântul lui Dumnezeu, "Eu îl voi distruge pe om pe pământul, care Eu l-am creat. Construiește o arcă, și toți care doresc să vină în ea vor fi salvați."

Noe a mers acolo afară, a zis, "Există o singură cale, și aceea-i arca."

¹⁹² Ei au spus, "Bătrânul fanatic trăznit." El era Cuvântul făcut vădit. Noe era Lumina din ora aceea, sigur era. Ziua lui, epoca lui, el a dezvăluit Lumina.

¹⁹³ Moise era Lumina din ora lui. "Eu cu siguranță te voi vizita," i-a spus Dumnezeu lui Abraham. "Și Eu voi veni jos, și Eu voi scoate afară pe poporul Meu, cu un braț puternic, și î-Mi voi arăta puterea Mea în Egipt."

Și când Moise a întâlnit acolo sus rugul aprins sus acolo, și a aflat că Eu SUNT era în acel rug, Moise a mers jos acolo, și el era Lumina. Amin. Nu-i de mirare că a putut să ia niște praf, și să-l sufle în sus și să spună, "Să vină acolo purici pe pământ." El avea Cuvântul lui Dumnezeu. Ce s-a întâmplat? Praful a început să sufle, și puricii au început să vină în existență. Aleluia! De ce? El era o manifestare a Luminii Cuvântului lui Dumnezeu, "Eu voi plăgi Egiptul." El era un profet. Ce el a spus a venit la împlinire. El era Lumina din ziua aceea. El era Lumina lui Dumnezeu.

¹⁹⁴ Faraon ar fi putut să aibă tot ce a vrut el să aibă, și ceilalți din ei, toți preoții aveau ce au vrut să aibă, dar Moise era Lumina. De ce? El a arătat Cuvântul lui Dumnezeu, manifestat. Dumnezeu a promis, "Eu îi voi aduce afară, sub un braț puternic și Eu îmi voi obține slavă." Asta-i ce făcea El.

Acela-i motivul că Moise a dovedit că el putea crea. Nu pentru că el a vrut să creeze; pentru că Dumnezeu i-a spus să creeze. "Și cu aceea, 'Du-te la adunare, spune, 'Mâine...' " Domnul Dumnezeu tocmai mi-a vorbit, 'Ia o mână de praf și aruncă-l sus într-un nor, în felul acesta, și cheamă după aceasta.' Nu există nimic aici, dar aceasta va fi acolo." Amin!

O, eu sper că nu sunteți adormiți. O! [Fratele Branham își bate palmele împreună o dată – Ed.] Manifestare!

¹⁹⁵ El a zis, 'Eu sunt trimis. Dumnezeu le-a spus părinților noștri, cu siguranță El ne va cerceta jos aici și ne va scoate afară. Eu am venit să vă dovedesc că ora este la îndemână. Scăpați de ce aveți. Să mergem!' Da.

¹⁹⁶ Unii din ei au zis, 'Păi, eu cred...' Datan a spus, 'Eu nu cred că este vreo grabă. Noi nu ar trebui să fim stârniți privitor la aceasta.' Și se părea că a dat greș, de patru sau cinci ori. Dar, tot la fel el s-a mișcat înainte.

¹⁹⁷ Ei au gândit. Ei au venit afară și au spus, 'Îl vom împrășca cu pietre pe acest Moise! Îl dăm la o parte de la noi! Noi nu îl vrem în grupul nostru-nostru aici.'

Moise doar s-a mișcat drept înainte, oricum, pentru că el era Viața, el era Lumina din ora aceea. Ce el avea, ce era aceasta? Dumnezeu a manifestat Cuvântul Lui promis prin Moise, și Moise era Lumina.

¹⁹⁸ Ilie era Lumina. 'Mergi acolo afară și șezi pe dealul acela! Eu le-am poruncit corbilor să te hrănească.' Amin! Da, domnule!

¹⁹⁹ El a venit înapoi jos cu AȘA VORBEȘTE DOMNUL. 'Nici măcar rouă nu va cădea din Cer până nu chem după ea.' Amin! 'Soarele poate lumina, voi ați putea chema după toți norii, și să faceți orice vreți să faceți, dar nici măcar rouă nu va veni până nu chem eu după ea.' Ce era el? Lumina! Aleluia! El era Lumina. Lumina! El era Cuvântul lui Dumnezeu făcut vădit.

²⁰⁰ Ei credeau că el era nebun, să șadă acolo sus. El avea hamali să-l hrănească; și ei mureau de foame. Ei au vrut să trăiască în tradițiile lor; merg înainte. Nu Moise, sau nu Ilie, el trăia drept în Lumină. Șezând sus acolo lângă pârâul, Cherith, și doar avea un timp bun; avea mâncăruri, și cineva să aibă grijă de el, și de toate. Ei au crezut că era nebun, dar el era-el era Lumina.

²⁰¹ Au zis, 'Măi, ce a devenit din acel bătrân holy-roller care l-am avut pe aici? Păi, voi știți ce? Cineva a vânat zilele trecute, și a zis că l-a văzut șezând sus acolo pe lângă cale, sus de tot pe vârful acelu munte acolo. Eu pariez că

bătrânul ins e cam uscat, pe la timpul acesta." O, nu. El era Lumina. El era Lumina. El era Lumina lui Dumnezeu, în ziua lui.

²⁰² Ioan, când el a venit pe pământ, și a mers afară în pustie să-și obțină educația de la Dumnezeu, nu de la seminar. El a trebuit să prezinte pe Mesia. Deci când el a venit afară, Isus a zis, 'El era o Lumină luminoasă și strălucitoare.' Aleluia! De ce? El era Cuvântul manifestat.

Isaia a spus așa. Asta este. Așa este. 'El a trimis un glas în pustie, strigând, 'Pregătiți calea Domnului, și faceți poarta Lui dreaptă, faceți calea dreaptă.' El va striga, unul... glasul celui ce strigă în pustie.' Aici a apărut el. Ce era el? "Glasul celui ce strigă în pustie."

Ce era el? Manifestarea Cuvântului, Lumină. Același Dumnezeu care a vorbit în Geneza; care a vorbit aceasta, și aici vine Lumina. Cum El a spus, "Să fie lumină, pentru soare," soarele a venit în existență; zicem că El a zis că acolo va fi "un glas al celui ce strigă în pustie," aici el apare. El era Lumina din acea oră.

²⁰³ El de asemenea a spus, în zilele din urmă! Amin! Aceasta-i Lumina orei, strigând în pustia din Babilon, "Ieșiți afară din ea, poporul Meu, ca să nu fiți părtași ai păcatelor ei. Nu atingeți lucrul ei necurat! Depărtați-vă de ea! Fugiți de mânia care are să vină! "

²⁰⁴ Ioan a spus același lucru. "Securea-i pusă la rădăcina pomului." Nu a avut o educație, nici măcar nu a vorbit ca un predicator. El a vorbit despre șerpi, și bețe, și pomi, și topoare, și lucruri, cu ce era el obișnuit, în pustie. El nu a fost crescut în ceva din acest lucru mare, mare, fin ce-l au ei astăzi, cum aveau ei în ziua aceea. El a venit afară cu propriul lui limbaj. El nu a stat și să spună, "Ah-man," și să facă toate aceste arcuri imaginare. El a venit drept afară, afară pe pustie, crud și aspru. A zis, "Să nu începeți să gândiți că, 'Eu aparțin la *aceasta* și eu aparțin la *aceea*.' Dumnezeu este în stare din aceste pietre să-i ridice copiii lui Abraham."

²⁰⁵ Să nu vă gândiți că dacă sunteți Metodist, Baptist, Prezbiterian, că voi aveți vreo ținare la Dumnezeu. Dumnezeu este în stare să ia contrabandiști și stricate din stradă, și să facă fii de Dumnezeu din ei. Cineva are să-L audă, și cineva are să-L creadă.

²⁰⁶ El a spus, de asemenea, "Securea e pusă la rădăcina pomului. Și fiecare pom care nu crede, e tăiat jos și aruncat în foc." Deci acela era mesajul lui. El era Lumina din ziua aceea.

²⁰⁷ Isus a spus, "El era o Lumină luminoasă și strălucitoare, și voi pentru puțină vreme ați dorit să umblați în ea."

²⁰⁸ Și ce a spus Ioan, profetul? "El stă printre voi chiar acum. Eu nu sunt vrednic să-I dezleg încălțăminte. Și îndată ce El vine pe scenă, eu mă duc jos." O, doamne! Căci, El era Lumina.

Nu există două sau trei Lumini, nu patru sau cinci organizații diferite. Acolo era o Lumină. Nu există Metodist, Baptist, Luteran, Prezbiterian. Cristos este Lumina, și Lumina este Viața. Și Cuvântul manifestat este Lumina din ora aceasta.

²⁰⁹ "Să fie lumină," și a fost lumină. Da, domnule. "Să fie lumină," și acolo e Lumină! El a vorbit că o să fie Lumină în ziua aceasta, și există Lumină. El vine. Eu o cred. Priviți la promisiunile din epoca aceasta. O, doamne!

²¹⁰ Fiecare Lumină care a strălucit vreodată, aceste epoci a bisericii, noi vedem cum ele... A-a fost o priveliște jalnică, să vezi, respingerea. Apocalipsa 3, eu am scris jos aici, Apocalipsa 3, și eu știu la ce-ce m-am referit atunci.

²¹¹ Priviți la promisiunea din ora aceasta, în care noi trăim; o Lumină respinsă. Ce au făcut ei? Ei au refuzat-O acolo în urmă. De ce? Ei au trăit într-o sclipire. Ce fac ei astăzi? Același lucru.

²¹² Păi, ești-ești tu un Creștin? "Eu sunt un Luteran. Eu sunt un Baptist. Eu sunt Prezbiterian."

Aceea nu înseamnă nimic. Doar a-i putea spune că erai un "porc, purcel," sau orice altceva ce vrei să te numești. Vedeți? Aceea, aceea-i cam cât de mult înseamnă aceasta. Acum fără-fără nesocotire către voi, dar dacă o luați la partea ei fundamentală, aceea-i corect.

Am pus întrebarea, "Un Creștin?" Acela-i Cristos în voi. Și dacă Cristos este în voi, atunci Cuvântul este în voi. Și atunci dacă Cuvântul este în voi, când Lumina strălucește, cum o să umblați voi afară din Ea? Vedeți, aceea-i întrebarea. Aceea-i ce este înăuntru acum, Lumina. Lumina de seară strălucește. Pomul Miresei înflorește.

²¹³ O, amintiți-vă, ei au curățit Pomul acela bătrân. "Și ce a lăsat viermele, omi-omida păroasă a mâncat; și ce a lăsat omida păroasă, a mâncat omida." Ce a lăsat Metodistul, a mâncat Baptistul, și ce Baptistul a lăsat, a mâncat Penticostalul. El a spus, "Acest Pom era," Ioel acolo, "a fost tăiat până jos la butuc," dar el a vrut să știe dacă acesta va trăi din nou. O, da! El a rezervat pomul acela. El a rezervat acel Pom, da, domnule, căci acesta era Mireasa Lui.

Și El a spus, "Eu voi restaura, zice Domnul." Ce este aceasta? Eu îl voi aduce înainte, tot ce Luteranul a mâncat, și ce Wesleyanul a mâncat, și toți aceia. Și Eu îl voi restaura, căci totul încă este în rădăcina Pomului." Vedeți?

Aceasta zace acolo în pământ. Întocmai ca seva care a mers jos, așa cum am spus despre sora, ea zace acolo. Și trâmbița lui Dumnezeu va suna, într-o zi, și acei aleși Luterani, Metodisti, Bapțiști, care nu au avut nimic de-a face cu vreo organizație...

²¹⁴ Luther nu a organizat nimic. Moody nu a organizat nimic. A fost grupul acela de Rickey, după el, care au făcut organizația, au luat pleava. John Smith nu a organizat nimic. Nimeni din restul lor nu s-au organizat; aceasta era Lumina din ora aceea. Luther, Wesley, sau nici unul din restul lor; a fost grupul acela după aceea, ce au venit, care au

făcut organizația.

²¹⁵ Duhul Sfânt nu a organizat nimic în cincizecime. Cincizecimea este o experiență, nu o denotațiune. Ea nu a organizat nimic. O, nu. Dar omul care pretinde a fi pentecostal, a organizat-o. Aceea-i pleava acolo, murind. În loc să o preseze în hârtie, și să facă să vină înainte imaginea deplină a lui Isus Cristos; nu, ei s-au tras afară, așa ca ei să nu aibă nimic de făcut în Aceasta. Doar lăsați-i în pace.

²¹⁶ Dar noi aflăm acum, această Lumină, acest Pom, Cristos, respins din nou de biserică. De ce? Pentru aceeași cauză care au făcut-o la început, vechile scrieri false de lumini din alte zile. Și, "El este același ieri, azi, și-n veci." Evrei 13:8 zice că El este. El este același astăzi cum era El atunci, pentru că El face același lucru care El l-a făcut. Același Cuvânt, acel Cristos.

²¹⁷ Ascultați, eu vreau doar să vă duc acum, și lăsați ca aceasta să fie personal. Eu nu știu, eu sunt puțin decis dacă să-l opresc acela sau nu, vedeți, pentru banda aceea. Eu o voi lăsa doar să stea acolo. Înțelegeți? [Adunarea se bucură – Ed.]

²¹⁸ Eu vreau să vă întreb ceva. Priviți, urmăriți aceasta. Vedeți, "El este același ieri, azi, și-n veci." Urmăriți. Lucrările Lui, care El le-a făcut, se manifestă. Acum ascultați atenți. Când El a stat acolo, în Ioan 14:12, El a zis, "Lucrările care Eu le fac le veți face și voi. Mai mari decât aceasta veți face, căci Eu mă duc la Tatăl Meu." Acum, El a spus-o. "Cerurile și pământul vor trece, dar Cuvântul niciodată nu va da greș." Acum dacă noi suntem la ultimul sfârșit de epocă, unde sunt acele "lucrări mai mari" ce urmează să vină? Vedeți? Vedeți? Noi suntem aici. Noi nu avem...

²¹⁹ Ascultați, dacă calendarul Roman este corect, noi avem șase... noi avem treizeci și șase de ani rămași. Fiecare două mii de ani, pământul își întâmpină sfârșitul. Primele două mii de ani, distrus de apă; a doua două mii de ani, Cristos a venit. Acesta-i 1964 ce vine; treizeci și șase de ani. Acum, calendarul de astronomie Egiptean zice că noi suntem șaptesprezece ani afară, "aceasta-i șaptesprezece ani avansați de la aceea," aceea ar lăsa nouăsprezece ani rămași.

Isus a spus, "Lucrarea va fi prescurtată, din pricina celor Aleși, sau acolo nu va fi trup salvat." Unde suntem noi?

²²⁰ "Lucrările care le fac Eu le veți face și voi. Același fel, dar mai mari, veți face voi." Acum urmăriți. Ascultați atenți. Mergeți pe a voastre... Mă rog ca Dumnezeu să vă deschidă inima și mintea voastră, la înțelegere, așa ca voi să înțelegeți fără ca să spunem că este prea mult aici. Observați. El a spus într-o zi...

Să vedem ceva din "marea" lucrare ce El a făcut. Să ne oprim doar numai pentru două lucruri. Să ne gândim.

O dată, El a zis, "Voi să le dați ceva să mănânce."

Ei au zis, "Noi nu avem nimic."

A zis, "Ce aveți voi? Aduceți-Mi ce aveți."

Și ei au zis, "Noi avem cinci pâini de secară și doi pești."

El a zis, "Aduceți-le la Mine."

²²¹ Și El a luat cele cinci pâini de secară originale și a început să frângă pâinile. Și, de la original, El a făcut pâine. A hrănit cinci mii. Este asta așa? [Adunarea, "Amin."-Ed.] Atunci el a zis, și El a luat un pește, "Dați-mi peștele." Acesta era un pește, în primul rând. Și El a luat jos, din peștele acela, alt pește și alt pește, și a hrănit cinci mii. Este asta așa? ["Amin."]

Dar în zilele din urmă El nu a avut nimic. El doar a vorbit, și a spus, "Spune că aceasta va fi acolo," și a fost acolo, fără nimic în aceasta. El nu a avut o veveriță; nu a fost niciuna acolo. El doar a spus, "Să fie acolo," și acolo era. Vedeți? O, Cuvântul Lui este infailibil, și El trebuie să fie împlinit.

²²² Aș putea să vă spun lucruri care v-ar zgudui. Înțelegeți? Aceasta-i acolo când El spune că este acolo. Lăsați-L s-o spună. Vedeți, chiar exact.

²²³ Vedeți, Estul, Vestul aici a venit înapoi și a întâlnit Estul. Acesta era Moise, chiar a cules nisip, și a spus, "Să fie purici," și așa mai departe în felul acela, "pe pământ." Dar în zilele din urmă El nu ia nimic; vedeți, doar Cuvântul. "Să fie," și este. Ce se spune, acela-i felul cum va fi.

Eu vreau să mărturisesc despre unele din aceste lucruri diseară, vedeți; vedeți, despre ce s-a întâmplat, ca voi să puteți vedea că El încă este Dumnezeu. Cuvintele Lui nu pot...

"Lucrările acestea care Eu le fac le veți face și voi, și mai mari decât acestea veți face voi. Eu am luat un pește ca să fac un pește; voi nici măcar nu trebuie să aveți un pește." Vedeți? El încă este Dumnezeu, încă este același Fiu. Același Fiu al lui Dumnezeu care a luat un pește dintr-un pește, este același Fiu al lui Dumnezeu astăzi. "Aceste lucrări care Eu le fac le veți face și voi. Chiar mai mari decât acestea veți face voi." Aceasta va fi mărit, "Mai mari decât acestea veți face." Și oamenii refuză să o vadă. Ha! "Mai mari lucrări!"

²²⁴ O lumină falsă. Voi știți, eu tocmai mă gândeam la ceva. Eu m-am referit mult despre Anglia, dar eu m-am gândit despre o lumină falsă. Aici nu cu mult în urmă, voi toți vă amintiți de cel mai mare jaf care-care Anglia l-a avut vreodată, care s-a făcut. A fost o tâlhărie de șapte milioane de dolari. Eu nu cred că a existat vreodată în lume ceva să se compare cu aceea. O mare tâlhărie, recent, de șapte milioane de dolari, nici măcar Scotland Yards nu o poate

dibăci.

Voi știți cum au făcut-o? Printr-o lumină falsă. Ei au pus o lumină pe linia ferată, atențiune, înainte în jos până a ajuns la o lumină roșie, și i-a oprit. Și acolo a avut loc tâlhăria, chiar la locul potrivit. O lumină falsă a dat cea mai mare tâlhărie care au cunoscut națiunile vreodată. A jefuit națiunile. Din cel mai mare jaf, cea mai mare tâlhărie, s-a făcut printr-o lumină falsă.

²²⁵ Și cel mai mare jaf ce l-a avut biserica lui Dumnezeu vreodată este o lumină falsă, o sclipire, denomi-națiunea lor. Aceasta i-a jefuit de puterea Duhului Sfânt. A luat de la biserică chiar linia de Viață. I-a jefuit de Cuvânt, când ei au acceptat un crez în loc de Cuvânt. Aceasta i-a jefuit.

O, ei pretind să aibă Cuvântul. Cuvântul se trăiește pe Sine pentru epocă; El Se face cunoscut. Ei pretind că aveau Cuvântul, de asemenea, în urmă acolo în zilele lui Isus. Dar Acesta a spus, "Ei au văzut o mare Lumină," și ei au respins-O. Ei au văzut-O, dar au respins-O.

²²⁶ O, lumină falsă, da, a costat-o pe biserică cel mai mare jaf ce l-a avut vreodată. Crezuri reci denomi-naționale, frate, nu va coace un Cuvânt adevărit, un grăunte. Biblia a spus, Isus a spus, "Cuvântul lui Dumnezeu este o-o Sămânță care a semănat-o un semănător." Înțelegeți? Și crezuri reci nu vor coace Cuvântul acela. Nu, nu!

Zile reci de viforniță nu vor coace grâul. Nu, într-adevăr!

E nevoie de căldura luminii soarelui, deoarece era Cuvântul vorbit al lui Dumnezeu cu ce să facă un astfel de lucru.

Și va fi nevoie de Cuvântul vorbit de Dumnezeu, astăzi, să arate sfinților lui Dumnezeu că Isus Cristos trăiește. Tot la fel cum a fost El ieri, El este astăzi. Crezurile și denomi-națiunile niciodată nu o vor face. Ei sunt reci și indiferenți, și grăuntele va putrezi chiar în pământ. Acesta nu poate ieși afară sub aceea.

²²⁷ Acela-i motivul, astăzi, că noi avem ce avem. Ca scumpul nostru Frate Billy Graham, marele trezitor. Eu cred că Dumnezeu îl folosește pe om. Dar priviți ce face el; merge acolo afară printre Baptiști și Prezbiterieni. Ce faci tu? Obții o grămadă de înscriși la biserică.

²²⁸ Vedeți unde Baptiștii Sudiști se jubilează jos acolo pentru că ei au cel mai mult, denomi-națiuni, denomi-națiunea lor a crescut mai mult decât oricare alți Protestanți? Catolicii i-a luat pe toți, aproape, anul trecut. Voi o vedeți în ziar? Sigur au făcut. Nu vă îngrijorați, o să îi ia pe toți, căci ea ia Baptiști și pe toți, chiar împreună. Și ei sunt toți aceea, și nu o știe.

Consiliul bisericii, Consiliul Bisericilor, îi pune pe toți chiar același lucru. Denomi-națiunea pune... De ce, de ce veți vrea voi să stați pe *aici* sau pe *acolo*? Atât timp cât voi îl refuzați pe *Acesta*, ce mai contează? Nu folosiți voi aceleași etichete denomi-naționale, tot la fel cum sunteți voi la un loc? Una, fiara; cealaltă-i semnul. Deci, acolo sunteți, așa că acesta doar nu face nici o deosebire.

²²⁹ Aceasta-i unde era el. El a ștampilat sigiliul lui de aprobare, și acolo voi îl luați. Și acolo ea totul a condus, chiar drept până la Casa Albă, și la Washington, D.C., și-și Consiliul Bisericilor, și acolo vă duceți. Clericii i-a dus drept înapoi, exact cum Biblia a spus că ei vor face. [Fratele Branham bate de șase ori pe amvon – Ed.]

Vai, doresc ca ceasul acela să nu fi mers așa de repede! [Adunarea zice, "Nu te grăbi." – Ed.]

²³⁰ Acum, doar gândiți-vă acum unde suntem. Uitați-vă la promisiunile din ziua aceasta, respinse din nou. Cum au făcut bisericile în această zi din urmă, sclipirea de denomi-națiune!

²³¹ Trăind în sclipirea falsă este motivul că Acesta nu se va coace. Acela-i motivul că, acest Cuvânt, voi nu vedeți minunile.

²³² Un preot m-a intervievat, nu cu mult în urmă, și a zis, "Domnule Branham," a zis, "cum ai boteza?" O-o anumită față care a ieșit din această biserică; și a decăzut și s-a măritat cu un băiat Catolic, și a mers în biserica Catolică. Și el urma să o ducă în biserică.

²³³ Am spus, "Eu am botezat-o în botez Creștin."

El a zis, "Episcopul vrea să știe."

Am spus, "În regulă, uite-o acolo."

A spus, "Jurați dvs. la aceasta?"

²³⁴ Am spus, "Eu nu jur deloc." Și el a zis... "Da," am zis, "dacă el nu mă poate lua pe cuvânt pentru aceasta, păi, aceea-i în regulă. Căci, eu nu jur. Biblia a spus, 'Să nu jurați pe ceruri; acesta-i tronul lui Dumnezeu; pământul este așternutul picioarelor Lui. Al vostru da să fie "da," și nu, "nu."'" Am spus, "El va trebui să mă ia pe cuvânt."

A spus, "Păi, a-ți-a-ți spus 'botez Creștin,' ce vreți să spuneți, prin-prin 'scufundare'?"

²³⁵ Am spus, "Acela-i singurul fel cum se înfăptuiește botezul Creștin." Am spus, "Eu am botezat-o în râul Ohio; am luat-o sub apă, în Numele lui Isus Cristos, și am adus-o sus. Eu am botezat-o în 'Numele Domnului Isus Cristos,' care este singurul botez Creștin ce există."

A zis, "Da, domnule." El a notat-o jos așa. Și a zis, "Ciudat!" A zis, "Dvs. știți, biserica Catolică obișnuia să boteze în felul acela."

Am spus, "Când?"

Și el a zis. A mers înainte, și discuția a mers înainte pentru o vreme. Și el a zis, "Păi, noi suntem Catolicii originali."

²³⁶ Știind, acolo au stat chiar acolo-cărțile, voi știți, și istoria despre aceasta, am spus, "Asta-i adevărat, dar," am spus, "de ce nu o faceți voi astăzi?"

A spus, "Noi avem putere să iertăm păcatele." A spus, "Isus, nu a spus El ucenicilor Lui, 'La oricine le iertați păcatele, la aceia le vor fi iertate; și a oricărui păcate le rețineți, la aceia li se vor reține?'"

Am spus, "Da, domnule. El a spus."

A spus, "Atunci aceea nu-i dă bisericii autoritatea? Petru a fost capul bisericii."

²³⁷ Am spus, "Dacă biserica va ierta păcatele în felul cum a făcut Petru." Am spus, "Acum, când ei întreabă, 'Ce trebuie noi să facem să fim salvați?' El a zis, 'Pocăiți-vă, fiecare din voi, și fiți botezați în Numele lui Isus Cristos pentru iertarea păcatelor voastre.'" Am spus, "Voi faceți asta, și eu voi merge cu voi."

"O," a zis, "dvs. încercați să pledați o Biblie." Am spus, "Acela-i Cuvântul."

A zis, "Dumnezeu este în biserica Lui."

Am spus, "Dumnezeu este în Cuvântul Lui. Fiecare om, cuvintele altor oameni sunt o minciună; a Lui este Adevărul." Vedeti?

²³⁸ Deci nu a fost nici o cale ca el să poată vedea. Dar acolo-acolo se duc ei, drept înainte în întuneric. Și Protestanții, cu miile, cad în aceasta. Aici sunt ei, chiar jos la adoptarea crezurilor lor și lucruri, mergând drept înainte înăuntru. Cuvântul vine drept afară, dovedind aceasta, Isus Cristos se manifestă pe Sine, "același ieri, azi, și-n veci." În scripirea crezului, ei se mută drept înainte afară în întuneric. Chiar cum au făcut ei în timpul lui Noe, chiar cum au făcut ei în toate timpurile, ei o fac iarăși astăzi, drept afară în întuneric! De ce? Ei resping Lumina din cauză că crezul i-a orbit.

²³⁹ O, ce oră întunecată în care suntem noi acum! Îh-hî! Da, ei resping adevărata Lumină Eternă a lui Cristos, și aceea-i ce o face.

²⁴⁰ Denominațiuni reci niciodată nu pot aduce Viața la Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că aceasta aduce viață la denominațiunea lor. Noi avem mai mulți Creștini pretinși chiar acum. Priviți aici, dacă Creștinul...

L-am întrebat pe acest preot aceasta. "Dacă... Eu voi merge cu voi, dacă biserica Catolică era, la început, la Cincizecime," nu la Niceea, Roma. Biserica nu a început la Niceea, Roma. Ea a început la Cincizecime. Vedeti? La Ierusalim este unde a început Biserica. Dar am spus...

²⁴¹ Aici, ei voi admite că acești oameni, acești sclavi și lucruri, care au primit Duhul Sfânt, stăpânii lor au văzut puterile lor și lucruri, ce ei au făcut; înviind morții, vorbeau în limbi, scoteau draci, prevesteau lucruri. Și profeți printre ei, și așa mai departe, au ieșit cu piei de oaie înfășurați; mâncând ierburi, venind la acel Consiliu din Niceea, și așa mai departe, și ce oameni mari! Și acolo ei au venit afară de acolo, și au venit acolo sus la acel Consiliu din Niceea, stând pentru acel Cuvânt.

Dar, acele cincisprezece zile sângeroase, ei au acceptat "Tată, Fiu, și Duh Sfânt" ca un crez, în loc de învățătura Bibliei, "în Numele lui Isus Cristos." Prin aceea au venit toate bisericile Protestante, născute drept în ea, același lucru, toate aceste alte lucruri. Concepția falsă despre Duhul Sfânt; au luat, ia împărtășirea, bea vinul, "Acela-i sfântul eucharist, care înseamnă, 'Duh Sfânt.'" Preotul vi-l dă.

²⁴² Acum, Biblia nu se citește, "Când Ziua Cincizecimii a venit pe deplin, aici vine un preot în sus pe drum, gulerul întors în jur, a zis, 'Scoateți limba afară și ia sfântul eucarist.'" Nu, El nu a spus, "Voi toți oamenilor alergați sus acolo și să-mi dați mâna dreaptă de părtășie, voi Bapțiști, Metodiști, și Bapțiști, eu vă voi pune numele. Aduceți o scrisoare de undeva."

²⁴³ El a spus, "Ei erau toți într-un loc, într-un acord. Și deodată acolo a venit un sunet din Cer ca un vâjâit de vânt puternic, și a umplut toată încăperea unde ședea ei. Ei toți au fost umpluți cu Duhul Sfânt, și au început să vorbească în alte limbi, așa cum le dădea duhul să pronunțe. Și acolo..." Ei au mers afară în stradă, clătănându-se ca oameni beți, Maria și toți ceilalți din ei, sub impactul Duhului Sfânt.

Păi, oamenii au spus, au râs de ei, și au zis, "Oamenii aceștia sunt plini de vin nou." Ce erau ei? Orbiți de un crez.

²⁴⁴ Acel predicator micuț doi-pe-patru s-a ridicat sus acolo, numit Petru, și a zis, "Voi bărbați din Iudea și voi care locuiți... voi bărbați din Ierusalim, care locuiți în Iudea, să vă fie acesta cunoscut vouă, și ascultați la cuvintele mele. Aceștia nu sunt beți. Dar lăsați-mă să vă spun ce au spus Scripturile că va fi. Aceasta este Lumina. Acesta-i Cuvântul fiind manifestat." Amin.

Același lucru s-a întâmplat astăzi, și ei fac cum au făcut ei atunci, au plecat la o parte și și-au scuturat capetele. A zis, "Lăsați-i în pace; orbul conduce pe orb, ei toți vor cădea în șanț."

²⁴⁵ O, e nevoie de Cristos, Viața eternă, să aducă Cuvântul la Viața la adevărită, făcut trup. O, vai, doamne! E nevoie de Cuvânt... e nevoie de Duhul Sfânt să opereze Cuvântul lui Dumnezeu.

²⁴⁶ Când Isus a spus, "Duceți-vă în toată lumea, și predicați Evanghelia la fiecare făptură." Acum priviți, Marcu 16, ultima lui însărcinare. "Toată lumea, toată lumea," aceasta nu a ajuns acolo încă, vedeți. "Toată lumea, și predicați Evanghelia la fiecare făptură. Cel ce crede," în toată lumea, "și este botezat va fi salvat; cel ce nu crede va fi

condamnat. Și aceste semne îi vor urma pe acei ce cred."

"Ei vor da mâna cu predic-... "? Nu. "Ei vor fi membru bun de biserică"? Nu.

"În Numele Meu ei vor scoate draci; ei vor vorbi în limbi noi; ei vor lua șerpi; sau, bea lucruri mortale, aceasta nu-i va vătăma; dacă își pun mâinile peste bolnavi, ei se vor reface." O, vai!

²⁴⁷ Cât de departe? "Fiecare făptură." Cât de mult? "În toată lumea," până când vine El iarăși. "Aceste semne vor..." "Cel ce crede în Mine, lucrările care Eu le fac le va face și el. Chiar mai mari decât acestea va face el, căci Eu Mă duc la Tatăl."

²⁴⁸ O, cum putem noi să ne îndepărtăm de la Acela este mai mult decât pot eu să spun! Noi suntem în mai mare întunecime acum decât cum erau ei. Acum doar mai am încă două versete aici, atunci eu vreau să ajung la sfârșit așa de repede cât e pas-... Noi suntem în mai mare întunecime decât cum erau ei.

Eu știu că eu vă obosesc aici, pentru vreo oră și jumătate. [Adunarea zice, "Nu!" – Ed.] Dar, vedeți, această bandă merge înainte înăuntru acolo. Înțelegeți? Înțelegeți?

²⁴⁹ Ei sunt în mai mult întuneric decât cum suntem noi. Eu am făcut declarația, aceea. De ce? Bisericile, în această sclipire, este așa de amăgitor, aceasta arată de parcă-i Adevărul. Acum, nu a spus Isus? Să vedem Matei 24, vedeți. Matei 24, Isus a spus că, "În zilele din urmă, cele două duhuri vor fi așa de apropiate încât ar înșela chiar pe cei Aleși dacă era cu puțință." Acolo va fi un grup ales să vină afară să formeze Biserica, în zilele din urmă. Și aceste organizații, cu ce numesc ele Adevărul lor, vor fi așa de apropiate ca Lucrul real, încât ar înșela chiar pe Aleși, chiar Penticostalii.

²⁵⁰ Acum, voi știți că voi nu o să luați un Penticostal și să-l amăgești cu ceva doctrină Metodistă sau Baptistă. Voi nu o să-i spuneți lui aceea. El știe mai bine. Și voi nici nu o să amăgiți vreun Baptist cu o doctrină Luterană. Vedeți?

Și nici nu o să primiți voi Mesajul, să vedeți Mesajul acum în acest Cuvânt, prin vreo doctrină Penticostală, un fals "Tată, Fiu, Duh Sfânt," și toată treaba asta ca aceea, și înapoi acolo în crezurile acelea care le au ei aranjate în organizația aceea. Nu, într-adevăr. Voi niciodată nu-i veți înșela, deoarece cei Aleși nu vor fi înșelați.

²⁵¹ Ce este aceasta? Ce este aceasta? Înșelare. Aceste sclipiri, ce fac ele? Ele călăuzesc biserica la măcelul consiliului, prin sclipirea lor. Acela va fi măcelul final, când ea și Roma se conectează împreună. Când ele formează acel chip al fiarei, acela-i măcelul final. Și aceste sclipiri care le aveți acum, priviți ce face aceasta, conduce poporul. Aceasta-i o capră.

²⁵² O capră întotdeauna conduce oile la măcelărie. Voi ați văzut asta în ocolurile măcelăriei. Capra aceea va fugi chiar acolo sus și va conduce oaia, atunci ea va sări afară și lasă oaia să meargă înainte înăuntru. Asta-i ce face ea. Ea întotdeauna face.

Caprele au fost cele ce l-au condus pe Isus, Mielul, la măcelărie. Caprele Romane! Așa este.

Aceasta-i-acestea-s caprele denominaționale astăzi care conduce pe oile nevinovate la măcelărie. Se pun pe ei, numele lor pe registrele acelea acolo, și ei sunt terminați. Acela-i semnul fiarei. În Numele Domnului, vorbesc eu. Am ținut asta pentru mult timp. Asta-i adevărat. Asta-i exact. Ce este fiara? Ce este fiara? Este ierarhia Romană, prima organizație. Ce este semnul ei? Același lucru, exact, același lucru exact cum era acela. Măcelul, la sclipire!

²⁵³ Dar în fața întunericului prezent, noi totuși am văzut să strălucească Lumina lui Dumnezeu. Cât de mulțumitori suntem noi pentru aceea!

²⁵⁴ Ascultați atenți. Noi am văzut Lumina, Cuvântul Lui care El l-a promis pentru ziua aceasta, dovedit și adevărit. Acesta-i Adevărul, Lumina orei. O, doamne! Eu sunt așa de bucuros. Nu este nimic greșit. Nu este nimic.

²⁵⁵ Aici nu de mult în urmă un lucrător zicea că el a fost jos în Florida, și el și-a avut o-o mașină, eu cred că era un Chevrolet, și mașina i s-a stricat. El nu a putut să o repare. Și el a mers în garaj, și un mic mecanic bătrân se ducea sub ea și peste ea, și trebăluia în jur; el nu a putut s-o repare. Și el-el a încercat *aceasta*, și nu mergea. Și el încerca altceva; aceasta nu mergea. El a pus pe ea un generator, a pus *aceasta*, și a pus înăuntru bujii, a pus platine; el nu a putut să facă lucrul să meargă. El doar nu a putut să o facă să meargă.

În final, un om frumos îmbrăcat a pășit sus. El a zis, "Aș putea să-ți dau ceva sfat?"

²⁵⁶ Micuțul mecanic avea suficient simț să spună, "da, domnule."

El a zis, "Tu să iei *aceasta*, și înmulțit cu *aceasta* și *aceasta*, și," a zis, „pune aceea împreună o dată și încearcă." Și el a luat *aceasta* înmulțit cu *aceea*, și a pus-o împreună, și acolo a mers ea.

²⁵⁷ Micuțul mecanic s-a întors în jur, și a zis, "Spuneți, cine sunteți?" El era inginerul, șef inginer de la General Motors. El a făcut lucrul acela. El era acela care l-a proiectat.

²⁵⁸ Și, astăzi, când noi vorbim despre Metodist, Baptist, și Prezbiterian. Mecanicul Șef este aici: Proiectantul Cuvântului Lui, Omul Care a creat cerurile și pământul, și a proiectat Biserica Lui! Știe El mai mult despre ce este necesar pentru Răpire, sau știe biserica Metodistă sau Baptistă mai mult despre ce este necesar? El este Proiectantul. El știe ce este necesar. El este bine îmbrăcat în Puterea învierii Lui. Aleluia! El umblă printre noi, astăzi, în Puterea învierii Lui.

El știe ce este necesar să pună o Biserică în ordine de Răpire. El a proiectat-O, și a pus piesele laolaltă aici în Biblie. Amin! Doar lăsați Curentul să curgă prin Ea, acum urmăriți-O în funcțiune. Lăsați credința, în Cuvântul Lui promis de astăzi, să curgă prin, voi veți vedea cum funcționează Ea. De ce? El a proiectat lucrul acela. El a proiectat Biserica Lui prin Cuvântul Lui. Aceea-i ce pune El împreună. Nu prin Metodiști, sau Baptiști, sau Prezbiterieni, sau organizație Penticostală; ci prin Cuvântul Lui. "Omul nu va trăi numai cu pâine, ci prin fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu." Da, domnule.

²⁵⁹ Ieșiți afară din sclipirile acelea, în mijlocul întunericului, acest timp întunecat în care noi trăim acum. (Doar mai am încă vreo cinci minute rămase.) În mijlocul întunericului, cine o să o aducă pe micuța Mireasă afară? Cine știe despre Ea? Proiectantul Șef. O, da. Din toată confuzia aceasta de sclipire!

Aici, Metodistul sclipește într-un fel, Baptistul în altul, și Prezbiterianul în altul, și Penticostalul în altul, toată sclipirea acesta în jur. Ei aleargă, își pun numele *aici*, în această sclipire aici; ajunge să afle, ceva acolo. Și vine *aici*; și ceva acolo. Vine pe *aici*...

²⁶⁰ Cum i-am spus la acel preot, "Dacă voi toți sunteți biserica originală, și voi ați mers după doctrinele acestor oameni așezați împreună la Niceea, de ce este că voi nu aveți puterea care ei au avut-o în urmă acolo la început atunci? Înțelegeți? De ce nu faceți voi lucrurile care ei le-au făcut, care a spus Isus?"

A spus, "O, noi suntem mai multe persoane acum. Noi, noi trăim într-o epocă diferită."

²⁶¹ Am spus, "Dar Cuvântul nu se schimbă. El a spus, 'Aceste semne îi vor urma pe ei la toate epocile. Cerurile și pământul vor trece, dar Cuvântul meu nu va trece niciodată.' Asta este"

El a spus, "Bine, dvs. Vorbiți despre o Biblie."

²⁶² Am spus, "Da, Cuvântul, care este Cristos." Așa este. Și deci acolo sunteți. Vedeți?

²⁶³ Și în această sclipire, Metodiștii arată a lor, Baptiștii arată a lor, Prezbiterienii a lor, fiecare crește mai mare și mai mare, tot timpul.

Sărmana Mireasă micuță, unde este Ea? Ea a alergat aici la Penticostalii Unitarieni, o vreme; Ea și-a pus numele Ei acolo, și Ea zice, păi... Ajunge să afle, să se uite ce fac ei. Și ei vin dincoace, și "Tu trebuie să aparții de noi. Dacă tu nu aparții de biserica noastră, tu nici măcar nu ești în Mireasă. Tu nu ești nici măcar nimic." Te duci dincoace la Adunarieni, și uite ce au ei; acolo sunteți din nou. Te duci jos la Baptiști, uite ce au ei. Uite la Prezb-...

²⁶⁴ Ce o să i se întâmple la sărmana Mititică? Vedeți? Dar Ea vine înainte. Să nu vă îngrijorați. Ea urmează să fie acolo.

²⁶⁵ Un ins a spus, aici cu vreo doi ani în urmă. El era jos în New Mexico. Eu am ținut o adunare acolo aproape de Carlsbad Caverns. Voi ați auzit de aceia jos acolo, cei mari. Și ei au luat pe un om și nevasta lui, și o grămadă de copii, au mers pe acest lift, au mers jos de tot până la fundul gropii. Și când au ajuns jos acolo, ei au stins toate luminile. Și când ei au stins toate luminile, a fost întuneric de miezul nopții.

Eu i-am pus să facă asta aici în aceste grădini de aici, și la un timp acolo în Colorado acolo, eu și soția, înapoi acolo, era înăuntru acolo. Și ei au aprins luminile acelea. Vai, dacă ți-ai pus mâna în felul *acesta*, nu putea-i vedea nimic.

Și acolo era o fetiță stând acolo, și ea a început să țipe, "Oh-h-h!" Țipa. Ea, ea era speriată de moarte, a fost așa de întuneric. Sărmana micuță să se apuce peste tot, și încerca să țipe și să urle după tata ei, mama, pretutindeni. Ea doar nu o putea suporta, a fost așa de întuneric. Ea niciodată nu a văzut așa întuneric.

²⁶⁶ Și cam așa este felul cum este acum. Așa este. Este așa de întuneric că nu știi încotro să mergi. Te duci la Metodiști, te duci la Baptiști, te duci la Prezbiterieni, este tot același lucru, înțelegeți, mâncând acea mană veche moartă, putredă cu viermi în ea. Vedeți, același lucru, ceva crez, "Veniți înăuntru și vă înscrieți în *aceasta*, și alții în *aceea*," crez vechi și de toate. Voi nu-l vedeți pe Cristos în ea. Înțelegeți? O, voi vedeți persoane de neprihănire proprie, ... ? ... Mulți sunt oameni buni înăuntru acolo acum, în denominațiunile acelea. Eu spun de sistem, nu de oameni acolo înăuntru. Dar, voi vedeți, aceea-i din ce mănâncă ei. Spuneți-le despre aceasta!

Și *Aici* este Hrană proaspătă!

²⁶⁷ Și această fetiță stând acolo, ea a țipat, cu glasul ei la culme, gata să intre în histericale; cam cum este micuța Mireasă. Dar voi știți ce? Fratele ei mic a strigat, a zis, "Surioară, nu te teme." Căci, el stătea chiar lângă inginer. A spus, "Există un om aici care poate aprinde luminile."

Nu te teme, Soră mică, există un Om aici Care poate aprinde Lumina. El poate să facă acest Cuvânt viu. Noi nu știm cum vine El. Noi nu știm, când vine El. Eu nu știu nimic despre aceea. Dar El este aici, și El poate aprinde Luminile. Cum o să ieșim noi din aceasta? Eu nu știu. Dar el este aici, și El este Acela care poate aprinde Luminile. Da, domnule. El este Acela. El este Lumina. El doar Se face cunoscut, așa este cum aprinde El Lumina. Exact corect.

Este nevoie de Cristos, să strălucească înainte pe Luminile Lui, atunci tot întunericul se risipește. El separă. El își trage micuța Lui Mireasă afară. "Eu voi lua un popor afară dintre Neamuri, pentru Numele Meu, care vor avea Numele Meu." Ce este Numele Lui? În regulă. Nu Metodist, Baptist, Prezbiterian, Luteran. Acesta-i Isus Cristos. Așa este.

²⁶⁸ El este Lumina, Adevărul; Lumina, și nu există întuneric în El. Și El împărăștie întunericul când El vine înăuntru,

deoarece El este Cuvântul. Cuvântul este Lumina. Așa este. Deoarece, El a vorbit și a spus, "Să fie Lumină," acela a fost Cuvântul care a devenit lumină. Când El vorbește *Acesta*, este Lumina din epoca aceea, de fiecare dată.

Acum El este aici, în-în nu într-o sclipire; dar oamenii trăiesc într-o sclipire. Dar El este Cuvântul adevărat. El este absolut Lumina în timp de întuneric. Da, domnule. Toate aceste sclipiri false și lucruri se vor șterge. Da, domnule. El este aici. Nu vă temeți. Aprinde Luminile, Cuvântul Lui promis. El trăiește. El face...

"Cel ce crede în Mine, lucrările care Eu le fac, le faceți și voi." Atunci, acesta-i Cuvântul. "Așa cum Tatăl M-a trimis, așa vă trimit Eu." Tatăl care l-a trimis pe El, a venit în El. Isus care vă trimite pe voi, vine în voi. Și lucrările care El le-a făcut atunci, El face același lucru, din cauză că (de ce?) Cuvântul este făcut trup, în trup uman. Se manifestă ca Lumina din această zi. Acolo suntem noi. Iată-o acolo. Acesta doar arată calea la Lumină, în Lumină. Oameni înțelepți, care nu sunt orbiți de crezuri și denominațiuni, vor umbla în Lumina aceea. O, doamne!

²⁶⁹ Există un Om aici care poate aprinde Luminile, bine. Ce face El? Prin adevărea Cuvântului Lui pentru ziua aceasta. Isus, Fiul lui Dumnezeu, Care a promis Cuvântul pentru această zi, este chiar aici cu noi.

Să nu vă speriați. Să nu acordați nici o atenție la ce fac ei; dacă acordați, voi veți umbla în întuneric.

Fiți înțelepți. "Cei care fac înțelept," a spus Daniel, "în aceste zile din urmă, vor face fapte vitejești pentru Dumnezeul lor." Înțelegeți? Înțelegeți? Ei vor umbla în Lumină, așa cum el este în Lumină.

²⁷⁰ Nu vă îngrijorați. Se poate să fie întuneric, se pare că ei o să ne forțeze, pe fiecare. Toate acestea, voi vedeți proclamațiile lor ieșind afară, "Toate bisericile acestea mici și lucruri trebuie să vină înăuntru acum. Voi trebuie să veniți înăuntru," sau ei o să vi le închidă. Ei urmează să o facă.

²⁷¹ Acum noi vrem să atingem aceea foarte tare, diseară, când eu ajung la acest timp, vedeți.

²⁷² Acum, ei, "Noi o să închidem." Voi trebuie să fiți unul din ei, sau nu. Voi sunteți-voi sau sunteți în aceea, sau voi nu puteți face nimic, nici măcar nu puteți cumpăra sau vinde. Asta este. Voi să nu îndrăzniți să vă rugați pentru bolnavi. Dacă ești prins că slujești la ceva bolnav sau ceva persoană cu ceva lucru spiritual înăuntru acolo, tu ești supus la o lege federală, să fii executat. Aceea-i exact corect. Înțelegeți? Voi știți asta. Așa este. Aceasta-i în hârtiile lor. Da, domnule. Deci, voi nu o puteți face, voi trebuie să aparțineți la cult.

Frate, lasă-mă să-ți spun ceva. Tu mai bine să primești pe Cristos sigur în inima ta chiar acum, căci acolo va veni un timp unde voi într-adevăr o să aveți nevoie de El. Tu ești afară atunci. Țineți minte, când sigiliul acela este pus, el este acolo pentru totdeauna. Înțelegeți? Deci, să nu faceți aceasta. Să nu credeți lucrul acela. Voi intrați în Cristos chiar acum, Cuvântul. Da, domnule.

²⁷³ Adevărește Cuvântul, și arată că Acesta este Lumina din ora aceasta. Așa este cum știm noi că El este Lumina, pentru că El este Lumina manifestându-Se în trup.

Cum știm noi? El era Cuvântul lui Dumnezeu făcut trup. Înțelegeți, Cuvântul lui Dumnezeu se arăta pe Sine, adevărindu-Se, când Mesia vine ce va face El.

²⁷⁴ Femeia a spus, la fântână, "Când Mesia vine, El va face lucrurile acestea. Tu trebuie că ești Profetul, care este Cuvântul, prezicându-ne lucrurile acestea."

²⁷⁵ El a zis, "Eu sunt Acela." Înțelegeți? Aceea era suficient. Lumina a strălucit asupra Cuvântului promis. Acolo este Lumina.

²⁷⁶ Ea a mers drept în cetate, a zis, "Veniți, să vedeți un Om Care mi-a spus lucrurile care le-am făcut. Nu este acesta tocmai Mesia?" Asta a fost tot. Vedeți? Nu contează ce au spus ceilalți, ea știa că acela era Mesia.

²⁷⁷ Amintiți-vă, în fiecare epocă, în timp de întuneric, Dumnezeu a avut întotdeauna Cuvântul Lui să despartă Lumina de întuneric.

El L-a avut în zilele lui Luther, când biserica Catolică avea totul; El a trimis pe Luther ca o Lumină strălucitoare, și Luther a despărțit Adevărul de întuneric.

Și când Luteranii au devenit suciți, El a făcut un John Wesley, și a despărțit Lumina de întuneric.

Și în zilele pentecostale, când Wesleyenii au ajuns tot... și Metodistii au ajuns cu totul ruinați, și Bapțiștii, și Prezbiterienii, El a trimis mesajul pentecostal să separe Lumina de întuneric.

Pentecostalii au mers drept înapoi afară în întuneric din nou, în organizația lor, și-au luat crezurile lor și alte lucruri.

Acum a venit ceasul ca acest Cuvânt să fie adevărat. El a trimis Lumina, Cuvântul făcut manifestat, așa cum a făcut El la început; trimite Cuvântul, și El Se dovedește. Acolo-i Lumina, și El întotdeauna separă. La fel este acum, ca Luminile mici Eterne la început.

²⁷⁸ Uitați-vă copii, așa cum eu spun, eu am trecut cu cinci minute de timp acum. Dar lăsați-mă să spun acest singur lucru.

Există un Om prezent! Să nu vă speriați, indiferent de ce spun ei. Eu am văzut aceasta să vină la punctul unde eu nu am știut unde urma să mă mișc, dar El este întotdeauna prezent. Prezența care niciodată nu dă greș, El este întotdeauna acolo. El poate aprinde Lumina. Da, domnule. El doar așteaptă, să vadă ce veți face voi. El poate da întrerupătorul ori când vrea El. Da, domnule.

²⁷⁹ Există un Om aici care poate aprinde Luminile. "Acei care stau în regiunile umbrelor morții," unii din ei sub cancer, unii din ei sub moartea de denominațiune, unii din ei sub moartea crezurilor, unii din ei sub moartea tradițională, și tot felul acela de morți, "și ei au văzut o mare Lumină." Omul care a reflectat Luminile atunci, este Același Care a spus, la început, "Să fie lumină." Acel același Dumnezeu, "ieri, azi, și-n veci," El este prezent astăzi, chiar aici acum. Să nu vă speriați. El poate aprinde Luminile.

Când vine persecuția, să nu vă speriați. Există o Lumină, a spus că El își va lua pe poporul Lui. Ea nu va merge prin necaz. Ea niciodată nu o va face. El a spus că ea nu va trece. Ea va fi luată. "Cum o să o faci ei, Frate Branham? Arată îngrozitor de întunecat!" Nu contează cât de întunecat se face, să nu vă puteți vedea mâna înaintea voastră, doar amintiți-vă, există un Om aici care poate aprinde Lumina. El va Răpi acea Biserică.

Voi ziceți, "Păi, eu sunt chiar..."

²⁸⁰ Da, Șadrac, Meșac, și Abednego, erau chiar până sus la cuptorul încins, dar acolo era un Om care a putut porni aerul. Da, domnule. Acel Vânt puternic vâjâitor care a venit jos la Ziua Cincizecimii, El L-a pornit din nou și a ventilat toată briza la o parte de la ei, tot focul. Acolo era un Om acolo; El era numit "al patrulă Om."

²⁸¹ Există Unul aici astăzi. El este Singurul! Aleluia! El are întrerupătorul Luminii în mâna Lui. "Acei care ședeau în regiunile umbrei morții, mare Lumină a răsărit sus." Să nu Îl respingeți. Primiți-L, în Numele Domnului. În timp ce ne plecăm capetele doar un moment.

Noi vom umbla în Lumină, frumoasă Lumină,
Veniți unde picăturile de rouă a milei sunt luminoase;
Strălucește peste tot în jurul nostru ziua și noaptea,
Isus, Lumina lumii.
Noi vom umbla în Lumină, e o așa de frumoasă Lumină,
Ea vine unde picăturile de rouă a milei sunt luminoase;
Strălucește peste tot în jurul nostru ziua și noaptea,
Isus, Lumina lumii.
Veniți, voi sfinți ai Luminii, proclamați,
Isus, Lumina lumii;
Atunci clopotele Cerului vor suna,
Isus, Lumina...

Ce este? Cuvântul adevărit este Isus astăzi. El este Cuvântul.

Noi vom umbla în Lumină, e o așa de frumoasă lumină,
Ea vine unde picăturile de rouă a milei sunt luminoase;
O, strălucește peste tot în jurul nostru ziua și noaptea,
Isus, Lumina a ...

²⁸² Cu capetele voastre aplecate. Mă întreb cât de mulți aici le-ar place să umble în această Lumină, sub conducerea Duhului Sfânt, Cuvântul adevărit de astăzi? Vedeți Cuvântul care Dumnezeu l-a promis astăzi, Îl vedeți manifestat!

Nu era aceea ce El era la început? El era Cuvântul. Fiul s-a născut; El era Cuvântul. El era Mesia; El era Cuvântul adevărit. Deci atunci Cuvântul, Dumnezeu a vorbit în-... sfârșitul de la început.

²⁸³ Acum există un Cuvânt pentru ziua aceasta, și El este aici adevărit cel Cuvânt.

În mijlocul confuziei, întuneric și sclipiri, arată foarte mult ca El, dar acesta nu-i El. Aceasta nu dovedește a fi El; crezul.

²⁸⁴ Isus a spus, "Dacă Eu scot afară draci cu degetul lui Dumnezeu, prin cine îi scoateți voi afară?" Ei nu i-au scos afară. Vedeți? "Dar, nu, dacă Eu scot afară un drac prin degetul lui Dumnezeu, atunci Împărăția lui Dumnezeu a venit aproape de voi."

O, să ne gândim la aceasta, așa cum ne ridicăm mâinile, Încetișor acum, și gândiți, foarte tăcuți.

Noi vom umbla în Lumină, aceasta-i așa o frumoasă Lumină,
Și ea vine unde picăturile de rouă a ...

Faceți-vă mărturisirea. Credeți pe Dumnezeu acum.

Strălucește peste tot în jurul nostru ziua și noaptea,
Isus, Lumina Lumii
Noi vom umbla în această Lumină, e o așa de frumoasă Lumină,
Ea vine unde picăturile de rouă a milei sunt luminoase;
Strălucește peste tot în jurul nostru ziua și noaptea,
Isus, Lumina lumii.

²⁸⁵ În timp ce ei continuă să cânte, eu vreau să întreb. Fiecare epocă a fost la fel. În zilele lui Noe, cei care au respins Lumina, ce au făcut ei? Au pășit afară în Judecata lui Dumnezeu. Ce i s-a întâmplat lui Faraon în zilele Luminii din rugul aprins, care era în Moise? A pășit în marea morții. Ce i s-a întâmplat lui Datan care a început și apoi a respins

Lumina? A pășit în crăpătura pământului; acesta l-a înghițit. Ce li s-a întâmplat în toate epocile, la aceia care au omis să umble în Lumina, în Lumina din ziua aceea?

Acesta-i Isus tot timpul. Acesta era Isus în zilele acelor oameni. Acesta-i Isus astăzi, căci El este Cuvântul, și Cuvântul face Lumina. El e Lumina din ziua aceasta.

Gândiți-vă la aceasta acum, foarte tăcut, în timp ce suntem cu sinceritate, întrebați, umblați voi în Lumină? În timp ce o fredonăm din nou. [Fratele Branham și adunarea începe să fredoneze, *Isus, Lumina Lumii* – Ed.]

... frumoasă Lumină,
Vine unde picăturile de rouă a milei sunt luminoase;
Strălucește peste tot în jurul nostru ziua și noaptea,
O Isuse, Lumina Lumii.

Să ne ridicăm sus acum, în picioare.

²⁸⁶ Îl rog pe Tatăl Ceresc să lase ca acest Mesaj să se îmbibe adânc în inimile oamenilor care sunt prezenți, și aceia care Îl vor auzi prin bandă. Și fie ca Lumina să vină înainte asupra Cuvântului, Sămânța, și să producă fiecare Sămânță predestinată care a fost plantată aici afară în aceste sclipiri diferite și organizații. Fie ca ei să vadă ca Nicodim, chiar dacă ei trebuie să "vină noaptea," să vină la Lumină. Admite aceasta, Tată.

²⁸⁷ Fie ca acolo să vină înainte această mare descendență, a acestei Stânci care este tăiată din munte, fără mâini. Ea va zdrobi aceste împărății ale Neamurilor la pământ, toate aceste împărății, împărății spirituale și împărății naturale. Și Stânca va acoperi întregul pământ; aceasta va fi o afacere purificată. Acei pe care îi va zdrobi Stânca vor fi măcinați în pulbere; acei care vor cădea asupra acelei Stânci vor avea o temelie solidă.

²⁸⁸ O Cristos, lasă-mă, ca slujitor al Tău, să mor pe Stânca aceea, această Stâncă a Cuvântului Tău. Doamne Dumnezeule, lasă-mă să stau, ca David, și acei războinici din vechime care au stat pentru David, lasă-mă să stau pentru acest Cuvânt astăzi în timp ce văd că El este respins de denominațiuni. El stă aici sus într-un loc retras pe undeva. O Dumnezeule, eu... Admite ca noi să avem tărie și curaj, și Duhul Sfânt, să stăm, căci ceasurile devin mai întunecate și mai întunecate.

Dar să ne amintim întotdeauna că Tu ești prezent să aprinzi Lumina. La orice ore care Tu dorești, Tu poți aprinde Lumina, Tată. Așa ne rugăm...

²⁸⁹ Cum Tu ai spus, "Voi sunteți Lumina lumii." Admite, Doamne, ca Luminile noastre, care sunt din serviciul Tău, să strălucească așa de luminos pentru alții, ca ei să vadă Lumina Evangheliei cum noi o trăim, Doamne, zi de zi, reflectând către ei Viața lui Isus Cristos cum El a fost pe pământ; plini de umilință și bunătate, totuși cu Cuvântul să fie trăit chiar prin EL Admite aceasta, Doamne.

Căci, noi privim la Tine, Cel măreț cu întrerupătorul în mâna Ta. Tu ții lumea în mâna Ta. Tu ții toate lucrurile în mâna Ta, și susții lumea prin Cuvântul Tău.

O Tată, lasă-ne să primim Cuvântul; vrei Tu, mă rog, Doamne? Lasă ca aceea să fie mărturia și dorința din fiecare inimă de aici.

²⁹⁰ Tată, așa cum cântăm aceste imnuri... Cum David a cântat imnurile, ele au devenit profeție. Ele erau profeție, și Tu le-ai recunoscut, profeție. Așa cum noi îl cântăm, Doamne, lasă-l să fie în inimile noastre, la fel, așa cum cântăm, "Noi vom umbla în Lumină." Lasă să fie, Doamne.

Acesta-i o Lumină frumoasă. Acesta-i Cuvântul. Acesta-i Cristos trăind printre noi. Nu ce El a fost; ce El este, și, noi știm că ce El a fost a reflectat numai ce El este. Și ne rugăm, Tată, ca oamenii să înțeleagă și să umble în această Lumină frumoasă. Noi cerem în Numele lui Isus.

²⁹¹ Și în timp ce rămânem în picioare doar un moment, eu vreau ca noi toți să cântăm.

²⁹² Acum aici înăuntru sunt Prezbiterieni, Metodiști, Catolici. Aceasta-i o audiență amestecată, când se ajunge la denomina ționali.

²⁹³ Acum amintiți-vă, să fie aceasta cunoscut, că eu nu vorbesc nimic împotriva oamenilor în aceste sclipiri. Dar eu am dovedit-o, la Biblie, că ele sunt sclipiri. Dacă nu erau, Cristos ar face cum El a promis să facă, cu ei. Vedeți? Dar ei refuză Aceea. Vedeți? Și când voi ajungeți acolo, ce aflați voi? Un "inscrie-te la biserică, recită un crez." Și la ce se ajunge? Ajungi la capătul drumului, tu afli că a fost fals, miraj.

Cristos este Cuvântul. El este Lumina. Trăiți acum, în timp ce puteți trăi. Voi trăiți pentru ceva.

²⁹⁴ Pentru ce trăiți voi? Așa ca să puteți muri. Fiecare din voi, pentru ce lucrați voi? Să mâncați. Pentru ce mâncați? Să trăiți. Pentru ce trăiți voi? Să muriți.

Așa că de ce să nu trăiți să trăiți? De ce să nu trăiți să trăiți? Atunci, singurul fel să puteți trăi este să acceptați Cuvântul. Căci, "Omul nu va trăi numai cu pâine," ce câștigăm noi aici cu sudoarea frunții noastre, "ci cu fiecare Cuvânt care vine din gura lui Dumnezeu." Acum Cuvântul din gura lui Dumnezeu este adevărat chiar aici înaintea noastră, de Duhul Sfânt. Trăiți prin El, nu ați vrea?

²⁹⁵ Acum eu vreau, în timp ce cântăm aceasta din nou, doar să stăm doar fiecare în locul nostru, să ne întindem și să apucăm mâinile cuiva, și să zicem, "Frate, să umblăm în Lumină," în timp ce noi cântăm *Umblăm În Lumină*. Vreți

voi? Rugați-vă unul pentru altul așa cum vă puneți mâinile împreună, în timp ce o cântăm împreună; cu ochii noștri închiși, atât cât este posibil.

Noi vom umbla în Lumină, așa o frumoasă Lumină,
Ea vine unde picăturile de rouă ale milei sunt luminoase;
Strălucește peste tot în jurul nostru ziua și noaptea, (Cine este El?)
Isus, Lumina Lumii.

Acum să ne ridicăm mâinile.

Noi vom umbla în Lumină, este o Lumină frumoasă,
Vine unde picăturile de rouă a milei sunt luminoase;
Strălucește peste tot în jurul nostru ziua și noaptea,
O Isus, Lumina lumii.

Veniți, voi toți sfinți ai Luminii, proclamați,
(Ce este aceasta?) Isus, Lumina lumii;
Atunci clopotele din Cer vor suna, Isus, Lumina lumii.

Toți, să o cântăm tare acum.

Noi vom umbla în Lumină, și este o Lumină frumoasă,
Vine unde picăturile de rouă a milei sunt luminoase;
Strălucește peste tot în jurul nostru ziua și noaptea,
Isus, Lumina lumii.

²⁹⁶ Cu capetele noastre aplecate acum. Amintiți-vă când Israel era în călătoria lor, mâncau mana nouă fiecare zi, ei au umblat în Lumina unui Stâlp de Foc. Acel Stâlp de Foc era Isus Cristos. Biblia zice că El a fost. Și astăzi El este cu noi; noi Îl avem. Noi știm că el este cu noi, același Stâlp de Foc, făcând aceleași lucruri care El le-a făcut când El era aici pe pământ, să împlinească Cuvântul Lui.

²⁹⁷ Așa cum ne ducem de aici, să ne amintim, să păstrăm acea cântare în inimile noastre așa cum ne ducem la casele noastre, așa cum roțile murmură o cântare. Înainte să vă mâncați prânzul, plecați-vă capul și mulțumiți lui Dumnezeu că a trimis lumină să aducă hrană pe pământ, pentru trupul vostru fizic. Apoi mulțumiți lui Dumnezeu pentru că a trimis Lumină spirituală, Cuvântul Lui, ca el să poată da Hrană la suflet. "Căci omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu."

²⁹⁸ Doar continuați să cântați acest imn în voi înșivă, în casa voastră, printre ai voștri, și întâlniți-vă cu noi înapoi aici pe la șase treizeci, diseară, pentru cartonașele de rugăciune și așa mai departe. Noi vă vom vedea atunci. Până atunci, plecați-vă capetele.

²⁹⁹ Eu îi voi cere Fratelui Neville dacă va pași aici sus acum, pastorul, și ne va elibera într-un cuvânt de rugăciune.